Вівторок, 12 жовтня 2004 року. № 190 (3440)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

КОНКУРСИ

Фото автора.

Сучасні тенденції на тлі старовинного замку

Чудові композиції, картини з живих квітів могли побачити відвідувачі замку Любарта у Луцьку минулої суботи. Тут відбувся Третій національний конкурс флористів України «Історичними місцями».

Мета конкурсу — популяризація української флористики, виявлення молодих талантів, обмін інформацією про сучасні тенденції та стилі в її розвитку, а також поєднання духовної краси історичних пам'яток з професійною майстерністю флористів.

Журі цього прекрасного дійства очолював Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Амае Кіширо, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

АКТУАЛЬНО

Четвертий блок РАЕС у роботі

До енергосистеми України 10 жовтня о 22-й годині 52 хвилини підключено четвертий блок Рівненської АЕС. Новий блок досяг потужності 155 мегават, усе обладнання працює нормально. Радіаційна обстановка всередині станції і навколо неї відповідає чинним нормам.

Із повним введенням у дію «четвірки» (а на це відведено сто днів) загальна потужність станції досягне 2835 мегават. У разі роботи всіх блоків у середньому тут вироблятимуть 68 мільйонів кіловат-годин електроенергії за добу, тобто частка її виробництва в Україні становитиме понад 10 відсотків. Нині на Рівненській АЕС працюють три енергоблоки — один «мільйонник» перебуває на планово-попереджувальному ремонті, **інформує наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

НА МЕЖІ СОЦІАЛЬНОГО СИРІТСТВА
опинилися брати Андрійко і Дмитрик

Сьогодні в парламенті на Дні уряду депутати заслухають доповідь Кабінету Міністрів України про підсумки літнього оздоровлення дітей

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Дмитрик і Андрійко у статистичних звітах про дітей, котрі відпочивали у дитячих таборах і санаторіях, не фігурують.

Своє дитинство вони проводять у затхлій двокімнатній квартирі на першому поверсі із заґратованими вікнами або на городі в мами в одному із сіл Васильківського району.

Вже вкотре фахівці служби у справах неповнолітніх Солом'янської райдержадміністрації разом із працівниками центру соціальної служби молоді й оперуповноваженим кримінальної міліції приходять у цю квартиру. Потрапити всередину проблематично. Господарі відчиняють броньовані двері лише на умовний стук.

(Продовження на 4-й стор.).

Отруїлися молоком

Минулих вихідних до інфекційного відділення Верховинської районної лікарні Івано-Франківської області з попереднім діагнозом «харчова токсикоінфекція» госпіталізовано 33 дитини. Усі вони — учні середньої школи-інтернату селища Верховина. За попередньою версією, в шкільній їдальні їм дали неякісне молоко. Учора на лікарняних ліжках залишалися 27 дітей, шістьох учнів уже виписано. За фактом події проводиться розслідування, **повідомляє ЛІГАбізнесІнформ.**

АКЦІЯ

З ВИСОТИ ЖУРАВЛИНОГО ПОЛЬОТУ
Прорекламували ми наш «Голос України» і в небі!

Це було на чудовому аеросвяті, що вирувало кілька днів під Знам'янкою на Кіровоградщині. Пілоти-мотодельтапланеристи та парапланеристи з Черкас і Одеси, Харкова і Вінниці, Києва і Тернополя, Івано-Франківська і Дніпропетровська, з інших областей України показали клас у повітряному орієнтуванні, точності приземлення, економічності польоту.

(Закінчення на 16-й стор.).

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

На знімку: перед польотом — словацький пілот Джиндво Загуменський *(у центрі)* з українськими друзями Віталієм Дем'яненком, Сергієм Ратушним та Олегом Базалеєвим.

Молдовські прикордонники на нашій землі?

У Чернівцях відбулося 17-те засідання Спільної українсько-молдовської демаркаційної комісії. Як розповів керівник української делегації, посол з особливих доручень МЗС України Леонід Осаволюк, усіх проблемних питань розв'язати не вдалося. Досі невизначеною залишається ситуація щодо 17 га землі на правому молдовському березі Дністра, свого часу виділених Верховною Радою СРСР для потреб дністровського гідровузла.

Українська сторона наполягає на тому, що згідно з документами землю виділили українському об'єктові у довічне користування. Представники Молдови іншої думки, а тому частину Дністровської ГЕС-2 досі контролюють їхні прикордонники. На спільному кордоні встановлено 400 прикордонних знаків, а має бути близько трьох тисяч.

СПОРТ

Українські звитяги

Футзал. Чемпіонат світу серед студентів. Пальма-де-Мальорка (Іспанія). Турнір завершився тріумфом збірної України (тренер Геннадій Лисенчук), яка у фінальному поєдинку перемогла збірну Бразилії — 3:1 (у переможців забивали: Нестерук, Ковальов — два). Золоті медалі чемпіонів світу — чудовий подарунок до свята 110-ї річниці українського футболу.

Бокс. Третій чемпіонат Європи серед жінок. Ріккона (Італія). 116 учасниць із 16 країн. Українки виграли дві золоті (Тетяна Лебедєва і Анжеліка Торська), срібну (Ганна Желюк) і дві бронзові медалі (Анастасія Савинова та Людмила Грицай) і посіли друге місце у загальнокомандному заліку. У фіналах Лебедєва за очками (18:14) перемогла угорку Моніку Зік. Торська з переконливим рахунком (29:14) виграла у росіянки Іванової.

Спортивну добірку читайте на 16-й стор.

Національна асоціація цукровиробників України ініціює закупівлю в жовтні-листопаді до Держрезерву 100 тисяч тонн бурякового цукру

Макроцифри вражають, але реальне життя ще далеке від гідного рівня

На Луганщині Голову Верховної Ради України та групу народних депутатів скрізь зустрічали допитливі очі. Люди виходили з домівок, виглядали з вікон, зупинялися на вулиці, навіть припиняли роботу магазинчики та базари. І не дивно, що саме від парламентаріїв люди хочуть почути відповіді на безліч своїх запитань.

Новосілля довгобудів

Нові будівлі центральної районної лікарні та районного суду в Біловодську відкрив під час перебування на Луганщині Голова Верховної Ради. На завершення будівництва центральної районної лікарні було витрачено понад 8 млн. грн. із державного та обласного бюджетів. Володимир Литвин зазначив, що відкриття нової лікарні — це подія, яка свідчить про позитивні зрушення у сфері охорони здоров'я, яких особливо потребує Луганщина, де вмирає людей утричі більше, ніж народжується.

Правосуддя у Біловодському районі досі вершилось у ще дореволюційному приміщенні, яке перебувало в аварійному стані. Нині його реконструйовано з допомогою територіального управління державної судової адміністрації в Луганській області та райдержадміністрації. Виступаючи перед біловодчанами, Володимир Литвин наголосив, що Україні потрібна незалежна судова система, призначення якої насамперед не карати, а захищати людину. «Люди повинні відчувати, що вони захищені законами і державою», — сказав він.

Однак незалежність та об'єктивність суддів, так само як і якість та доступність медичної допомоги, залежать від матеріально-технічного забезпечення. Глава парламенту повідомив, що уряд і Верховна Рада дійшли згоди про збільшення у держбюджеті на 2005 рік удвічі фінансування сфери охорони здоров'я, а також виділення коштів на технічне, транспортне та житлове забезпечення судової гілки влади.

Володимир Литвин приїхав на Луганщину не з порожніми руками: від імені Верховної Ради він подарував райлікарні два автомобілі «швидкої допомоги», а місцевим служителям Феміди — комп'ютер і ксерокс. І побажав медикам та суддям одного: мати більшу зарплату і менше роботи.

На Луганщині депутатський десант на чолі з Головою Верховної Ради України також відвідав Деркульський кінний завод № 63, заснований ще у 1763 році царицею Катериною. Тут виводять чистокровні верхові породи коней, які вже не раз перемагали на міжнародних спортивних змаганнях та перегонах. Підприємство донедавна переживало дуже скрутні часи, однак нині поступово відроджується. На тренувальному полі заводу відбулися кінно-спортивні змагання на Кубок Голови Верховної Ради України. Його володарем став майстер спорту міжнародного класу Віктор Губанов.

Потрібна тільки правда

Зустріч глави парламенту та народних депутатів України з депутатами місцевих рад, міськими та сільськими головами тривала в Луганському національному аграрному університеті майже чотири години. Представники органів місцевого самоврядування передусім нарікали на недостатню ефективність чинної моделі організації регіональної влади та брак коштів. «У нас три проблеми: гроші, гроші й ще раз гроші», «Політичні питання важливі, але людей найбільше турбує, чи буде після виборів забезпечено задекларовані урядом зростання зарплат і пенсій», «Макроцифри вражають, але реальне життя ще далеке від гідного рівня», — говорили у своїх виступах депутати місцевих рад. У шахтарських містах особливі проблеми — шалене безробіття, руйнування житлово-комунальної сфери, систем водопостачання тощо.

Проаналізувавши особливості сучасного політичного й економічного життя в Україні, Голова ВР висловився за реформу системи місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою держави, прийняття Кодексу з місцевого самоврядування (адже нині ці питання регулюються майже 700 законами і 3000 підзаконних актів), перехід до планування розвитку територій знизу догори. «Для економічного зростання, — наголосив В. Литвин, — важливі не високі статистичні показники, а якість, структурні перетворення та формування системи нових економічних відносин».

Народна аграрна партія України проголосила 2005 рік роком села. Аграрники підтримають лише той варіант державного кошторису на наступний рік, який враховуватиме інтереси селян і виділятиме на потреби АПК не менш як 10 млрд. грн. Глава парламенту також висловився за мораторій на продаж землі, диференційовану державну підтримку сільгоспвиробника та право регіонам залишати в себе кошти від перевиконання бюджету. В. Литвин наголосив, що основна проблема в АПК — прозоре та раціональне використання коштів. «За нинішнього диспаритету цін можемо направити на село весь бюджет, але він просвистить, як у аеродинамічній трубі», — застеріг він.

Говорячи про президентську виборчу кампанію в Україні, Голова Верховної Ради відзначив небезпечну тенденцію — «народ протиставлено владі». На погляд В. Литвина, існує загроза «зламати у запалі полеміки державу». Глава парламенту зауважив: «Виборча кампанія зводиться до того, хто смачніше плюне одне одному в обличчя». «Про сучасні українські події треба говорити чесно і відверто, або не говорити нічого, — сказав Володимир Литвин. — Потрібна випереджаюча час правда. Треба напружено працювати, а не боротися проти когось». Адже переможцеві виборів, наголосив Голова ВР, незалежно від того, хто ним стане, доведеться доводити своє загальнонаціональне лідерство та заново утверджувати місце нашої держави у світі.

Декларування позиції — не перехід в опозицію

Поїздка Володимира Литвина на Луганщину пройшла на тлі тривожних повідомлень із Києва про чергову спробу заблокувати роботу парламенту. Після того, як з парламентської трибуни було заявлено про неучасть кількох провладних фракцій у голосуванні, Голова Верховної Ради на прес-конференції у Луганську прокоментував ці події так: «Верховна Рада працює у нормальному режимі, жодного блокування її роботи немає, є просто неучасть окремих фракцій у роботі парламенту». В. Литвин сказав, що не розуміє позиції цих фракцій, а також озвучення заяви за його відсутності в Києві. За словами Голови ВР, таку заяву планували виголосити ще в четвер, однак у середу деякі керівники депутатських груп і фракцій відмовилися її підписати. До речі, співголова депутатської групи «Союз» Микола Гапочка, котрий перебував на Луганщині разом із Головою ВР, запевнив «ГУ», що не підписував цієї заяви, хоча група «Союз» приєдналася до парламентського «бойкоту». «Комусь дуже хочеться, щоб я обслуговував чиїсь політичні інтереси, але я цього, на щастя, не робитиму, — заявив В. Литвин. — Я відповідаю за роботу Верховної Ради, і вона, на мій погляд, виконує своє призначення».

Не оминув Володимир Литвин й інших політичних питань. Зокрема, стосовно того, що за Головою Верховної Ради та його родиною нібито стежать спецслужби. «Я б не говорив про це, якби не мав підстав», — відповів В. Литвин. А свою нинішню політичну позицію охарактеризував так: «Декларування позиції — це не перехід в опозицію. Не спротив, а намагання, щоб сьогодні рахувалися з українським парламентом і суспільством».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вибори–2004

Бюро Парламентської асамблеї Ради Європи ухвалило рішення про збільшення кількості спостерігачів на виборах Президента України з 30 до 40 осіб.

* * *

31 жовтня понад три тисячі українських миротворців, які підтримують мир та стабільність в 11 країнах світу, обиратимуть Президента України на створених закордонних виборчих дільницях окремого закордонного виборчого округу.

* * *

Верховний Суд скасував постанову Центральної виборчої комісії стосовно зняття з реєстрації кандидата на пост Президента України Миколи РОГОЖИНСЬКОГО.

* * *

Кандидат на пост Президента України Микола ГРАБАР обіцяє у разі перемоги на виборах збільшити пенсії та виплати пенсіонерам за рахунок запровадження пенсійного (соціального) податку.

* * *

Минулої суботи в Києві кандидат на пост Президента України Олександр РЖАВСЬКИЙ провів наймасовішу прес-конференцію, в якій узяло участь 263 журналісти із понад 200 ЗМІ з усіх регіонів нашої держави.

* * *

Кандидат на пост Президента України Анатолій КІНАХ під час свого перебування на Харківщині заявив, що Партія промисловців і підприємців України передбачила власні механізми контролю за ходом голосування на виборчих дільницях 31 жовтня, спрямовані на мінімізацію можливих спроб фальсифікації результатів виборів глави держави.

* * *

Фонд «Демократичні ініціативи», який у день президентських виборів має намір провести наймасштабніший екзит-пол за участю 50 тисяч респондентів, та Інститут масової інформації закликають соціологів, які також проводитимуть аналогічні опитування, утриматися від фальсифікації їх результатів.

* * *

Сьогодні завершується дводенна робоча поїздка кандидата у Президенти, Прем'єр-міністра України Віктора ЯНУКОВИЧА до Харківської області.

За повідомленням власних кореспондентів та інформагентств.

Доручення перевірити інформацію стосовно ймовірного отруєння Ющенка

Президент України Леонід Кучма підписав доручення Генпрокуратурі, СБУ та МВС у зв'язку з оприлюдненням інформації про стан здоров'я кандидата на пост Президента України Віктора Ющенка. Про це «Голосу України» повідомили у пресслужбі глави держави. Останні заяви щодо причин можливого отруєння лідера «Нашої України», йдеться у повідомленні, негативно позначаються на міжнародному авторитеті країни та не сприяють збереженню суспільно-політичної стабільності в державі, виходячи зі статусу України як держави, що не володіє і не виробляє зброю масового ураження.

Згідно із дорученням Генеральну прокуратуру України, Службу безпеки, Міністерство внутрішніх справ зобов'язано під час розслідування кримінальної справи, порушеної за фактом посягання на життя Віктора Ющенка, здійснити ретельну перевірку інформації, оприлюдненої з посиланням на лікарів австрійської клініки «Рудольфінерхаус» про «підозру застосування специфічних речовин, які зазвичай входять до складу біологічної зброї».

Глава держави доручив Міністерству закордонних справ України сприяти в отриманні Генеральною прокуратурою міжнародно-правової допомоги в перевірці оприлюдненої інформації.

Національній академії наук України, Академії медичних наук, Міністерству охорони здоров'я, Міністерству оборони, Службі безпеки доручено у двотижневий термін подати доповідь про виконання Україною зобов'язань за відповідними міжнародними договорами у сфері нерозповсюдження біологічної зброї, у тому числі з урахуванням висновків міжнародних експертів.

ФОТОФАКТ

Віктор Ющенко прибув у Львів з Відня, де перебував на обстеженні в клініці «Рудольфінерхаус». Лікарі клініки відзначили поліпшення стану здоров'я В. Ющенка і рекомендували йому поступове повернення до активного політичного життя.

Фото Віталія ГРАБАРЯ (УНІАН).

31 жовтня — день тривоги нашої?

Гарантування безпеки на завершальному етапі президентських виборів, на думку народного депутата, лідера Народно-демократичної партії Валерія Пустовойтенка, має розглянути Рада національної безпеки і оборони. Насамперед, вважає парламентарій, це необхідно зробити з огляду на посилення напруженості в країні за останні дні. До того ж, як повідомив лідер НДП, є інформація про підготовку зриву заходів, запланованих у Києві на 28 жовтня. (Як відомо, цього дня в столиці відбудеться парад військ на честь святкування 60-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників. Крім того, цього самого дня заплановано похід ветеранів та велику концертну програму).

Занепокоєння у В. Пустовойтенка викликає й бажання опозиції провести великомасштабний мітинг наступного дня після виборів. «Мене це хвилює, як людину і громадянина», — додав В. Пустовойтенко. За його словами, в Київраду надійшла заявка на проведення цього заходу. У заявці вказується, що у мітингу візьме участь 500 тисяч громадян.

Вл. інф.

Центральна виборча комісія
Постанова

Про внесення змін до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 24 вересня 2004 року № 691 «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць з виборів Президента України 31 жовтня 2004 року»

Розглянувши заяви про звільнення від обов'язків голів, секретаря та членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць з виборів Президента України 31 жовтня 2004 року та подання Міністерства закордонних справ України щодо включення нових кандидатур до складу зазначених комісій і додані до них заяви цих осіб про їх згоду на участь у роботі відповідних дільничних виборчих комісій, відповідно до частини третьої статті 13, частини третьої статті 21, частин першої, другої, п'ятої, сьомої, одинадцятої, чотирнадцятої, п'ятнадцятої статті 24 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись частиною третьою статті 11, статтями 12, 13, пунктами 5, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Припинити достроково повноваження членів дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць:

дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 54

Посольство України у Великій Соціалістичній Народній Лівійській Арабській Джамагирії:

Дячук Юлія Володимирівна, 1980 р. н., освіта вища, проживає в м. Тріполі — від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою);

дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 78

Генеральне консульство України у Санкт-Петербурзі:

Чеботарьов Артем В'ячеславович, голова дільничної виборчої комісії, 1986 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Санкт-Петербург — від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою).

2. Звільнити від обов'язків голови дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 22 (Посольство України в Грузії) Литвиненко Ларису Вікторівну, 1957 р. н., освіта вища, проживає в м. Тбілісі — від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою).

3. Звільнити від обов'язків секретаря дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 22 (Посольство України в Грузії) Терентьєву Олену Олександрівну, 1972 р. н., освіта вища, проживає в м. Тбілісі — від Міністерства закордонних справ України (у зв'язку з особистою заявою).

4. Призначити головою дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 22 (Посольство України в Грузії) Терентьєву Олену Олександрівну, 1972 р. н., освіта вища, проживає в м. Тбілісі — від Міністерства закордонних справ України.

5. Призначити секретарем дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 22 (Посольство України в Грузії) Литвиненко Ларису Вікторівну, 1957 р. н., освіта вища, проживає в м. Тбілісі — від Міністерства закордонних справ України.

6. Включити до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць:

дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 54

Посольство України у Великій Соціалістичній Народній Лівійській Арабській Джамагирії:

Самойленко Олена Мефодіївна, 1958 р. н., освіта середня спеціальна, проживає в м. Тріполі — від Міністерства закордонних справ України;

дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 78

Генеральне консульство України у Санкт-Петербурзі:

Колосніцин Олександр Петрович, 1955 р. н., освіта вища, проживає в м. Санкт-Петербург — від Міністерства закордонних справ України, призначивши його головою дільничної виборчої комісії.

7. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр», надіслати Міністерству закордонних справ України для оприлюднення в іноземних країнах, в яких утворені дільничні виборчі комісії, Міністерству оборони України та Міністерству внутрішніх справ України.

Голова Центральної виборчої комісії
С. КІВАЛОВ.

м. Київ,
7 жовтня 2004 року.
№ 801.

Центральна виборча комісія
Постанова

Про внесення змін до постанови Центральної виборчої комісії «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць з виборів Президента України 31 жовтня 2004 року» від 24 вересня 2004 року № 691

Розглянувши лист Міністерства закордонних справ України про технічну помилку, допущену в поданні Міністерства закордонних справ України від 15 вересня 2004 року щодо кандидатур до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць № 85 і 86, та подання Міністерства закордонних справ України про внесення змін до постанови Центральної виборчої комісії «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць з виборів Президента України 31 жовтня 2004 року» від 24 вересня 2004 року № 691, відповідно до частини третьої статті 13, частини третьої статті 21, частин першої, другої, п'ятої, сьомої, одинадцятої, чотирнадцятої, п'ятнадцятої статті 24 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись частиною третьою статті 11, статтями 12, 13, пунктами 5, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Внести зміни до постанови Центральної виборчої комісії «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць з виборів Президента України 31 жовтня 2004 року» від 24 вересня 2004 року № 691, виклавши додаток до цієї постанови у частині утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць № 85 та 86 у такій редакції:

«Дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 85

Національний контингент Українсько-Польського батальйону у складі багатонаціональних сил КФОР (військова частина А3977), Сербія і Чорногорія

Голова комісії — Гераймович Сергій Олександрович, 1970 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України.

Заступник голови комісії — Поліщук Віталій Мирославович, 1974 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України.

Секретар комісії — Тарнавський Ярослав Олександрович, 1974 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України.

Члени комісії:

Бабірад Дмитро Ігорович, 1984 р. н., освіта середня спеціальна, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Гром Андрій Валерійович, 1980 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Коротченко Олександр Олександрович, 1976 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Кузьомко Олександр Володимирович, 1982 р. н., освіта середня спеціальна, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Марків Віктор Миколайович, 1974 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Назарко Юрій Володимирович, 1976 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Ольховець Олександр Павлович, 1972 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Остапчук Іван Степанович, 1980 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Сивирин Євгеній Олександрович, 1977 р. н., освіта вища, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Хомич Валентин Аполлінарійович, 1965 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України;

Якимчук Іван Олексійович, 1960 р. н., освіта загальна середня, проживає в м. Гніляне — від Міністерства закордонних справ України.

Дільнична виборча комісія виборчої дільниці № 86

Спеціальний миротворчий підрозділ Міністерства внутрішніх справ України в Косово, Сербія і Чорногорія

Голова комісії — Омельченко Олександр Вікторович, 1965 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України.

Заступник голови комісії — Левченко Микола Володимирович, 1951 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України.

Секретар комісії — Репко Неля Михайлівна, 1968 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України.

Члени комісії:

Бережанський Ігор Володимирович, 1967 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Білоконь Юрій Михайлович, 1963 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Бурмас Андрій Євгенович, 1971 р. н., освіта середня спеціальна, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Бутевич Олег Броніславович, 1976 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Гервазюк Олександр Михайлович, 1976 р. н., освіта середня спеціальна, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Гладун Юрій Ярославович, 1967 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Кукуруз Всеволод Ярославович, 1963 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Лутченко Василь Петрович, 1960 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Майдан Володимир Борисович, 1971 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Мякота Олександр Миколайович, 1963 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України;

Тетерук Андрій Анатолійович, 1973 р. н., освіта вища, проживає в м. Белград — від Міністерства закордонних справ України».

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр», надіслати Міністерству закордонних справ України для оприлюднення в іноземних країнах, в яких утворені дільничні виборчі комісії, Міністерству оборони України та Міністерству внутрішніх справ України.

Голова Центральної виборчої комісії
С. КІВАЛОВ.

м. Київ,
7 жовтня 2004 року.
№ 803.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Туфта

Видатки на виробництво нафтопродуктів цієї осені стрімко зросли, що одразу струсонуло ціни на бензозаправках, крім тих, якими опікуються компанії, підпорядковані НАК «Нафтогаз України». Упродовж тижня ми пожинали плоди адміністративного втручання в регулювання цін з боку уряду — дозований продаж високооктанового бензину (переважно за безготівковий рахунок), а ще гірше — туфти*.

Так, на Київщині співробітники СБУ, податкової міліції та Управління у справах споживачів поклали край діяльності комерційних структур, які переймалися продажем нафтосурогату. «Бодяжили» з розмахом: виявлено майже 4 тисячі тонн недоброякісного пального більш як на 10 мільйонів гривень. І зухвало: змішували стабільний бензин, вироблений із газового конденсату, з бензином А-76 з різними присадками іноземного походження та технічними ароматизаторами, а видавали суміш за високооктановий А-95. Ось як відгукнулися автолюбителям фіксовані ціни.

Щойно почало падати осіннє листя, розквітла спекуляція і на продовольчому ринку, особливо в м'ясному сегменті. Ціни на м'ясопродукти на регіональних ринках почали диктувати перекупники, що засвідчили численні рейди правоохоронних та контрольних служб. Це, власне, неважко було передбачити, оскільки справа до торгівлі продуктами нового врожаю ще не дійшла, а ми мали неабиякий дефіцит кормової бази для відгодівлі худоби після неврожайного року. А ще мали уряд, який не запобіг завчасно дефіциту хоча б імпортними закупівлями м'яса. Не хочу іронізувати, але схоже на те, що Мінагрополітики моніторить ринок лише на регіональних та центральних ярмарках сільськогосподарської продукції, де кіло свинини про начальственне око коштує 12 гривень. В регіональних управліннях Антимонопольного комітету тим часом здійснюють більш предметний моніторинг, про що свідчить виявлення у Вінниці змови м'ясників через відсутність конкуренції.

Загалом Антимонопольний комітет України не боїться сьогодні плисти проти адміністративної течії. Шкода тільки, що його повноваження закінчуються перед дверима Кабінету Міністрів. Він може лише рекомендувати владі пом'якшити адміністрування ринку зерна, як це сталося минулого тижня, а не заборонити. А влада прийме до відома, але не випустить операторів ринку з лещат неправомірних обмежень. До речі, минулого тижня стало відомо, що Вищий господарський суд скасував рішення про неправочинність штрафу АМКУ за цінову змову та зловживання монопольним становищем щодо компаній «Авіас Плюс» і «Сентоза Ойл», які торгували нафтопродуктами на Дніпропетровщині. Мова про безпрецедентний штраф — усього 98,4 мільйона гривень, але навряд чи він потрапить до державної казни. По-перше, власники цих компаній уже подбали про реорганізацію і зміну вивіски. По-друге, як висловився серед тижня досить високопоставлений чиновник, у нас скільки судів, стільки й рішень, тож не виключено, що крапку ще не поставлено.

Хоч як там є, у підсумку маємо дуже серйозні інфляційні подразники наприкінці року — м'ясо і бензин. Поміркуємо вголос. З огляду на те, що номінальна заробітна плата, грубо кажучи, випереджає споживчі ціни на мізерний відсоток, сімейні бюджети зазнають болісних втрат. За таких обставин сподіватися на зростання заощаджень населення як інструмент боротьби з інфляцією наївно. Виходить, що обеззброюють вже перші прояви одного-двох інфляційних подразників. Серед тижня Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров повідомив, що у вересні інфляція становила 1,3 відсотка, отже, від початку року — 5,6, але ще не грудень. Він вважає, що ціни тримаються в макроекономічних рамках. Але тиждень показав: є дуже серйозні ризики, що вони вилізуть за ці рамки. Бо уряд оперує лише адміністративними методами боротьби з цінами.

На публічних слуханнях законопроекту «Про акціонерні товариства», які організували два профільні комітети парламенту, в уяві поставало чимало урядів різних скликань. Важко збагнути, чому діяльність вітчизняних АТ з активами понад 50 мільярдів гривень регламентує 13 років (!) законодавство, яке по суті є інструментом для відмивання грошей. Але ж найбільш кричущі факти нецивілізованого корпоративного управління сталися за уряду Віктора Януковича. У березні цього року великі акціонери ВАТ «Миколаївський глиноземний завод» прийняли рішення про деномінацію акцій, унаслідок якої їхня кількість зменшилася з 3 мільярдів 26 мільйонів 106 тисяч 880 штук до 80. Десятки акціонерів—юридичних осіб та десятки тисяч акціонерів-громадян позбавлено прав власності на цінні папери цього емітента, їх просто «кинули».

У серпні цього року емісія на суму 300 мільйонів гривень (і розміщення її за номінальною вартістю 0,25 гривні за акцію) обвалила вартість цінних паперів ВАТ «Нижньодніпровський трубний завод» до однієї гривні, після чого акції товариства було виключено з лістингу ПФТС; фігурально кажучи, дрібних акціонерів обікрали. Можна віднайти й менш дошкульні слова щодо схем, які чинні нині на фондовому ринку, але від того зловживань не поменшає. Але ж, панове, йдеться не про туфту, а про реальний сектор економіки, який потребує інвестицій, доступу на міжнародні ринки запозичень для збереження високих темпів економічного зростання. Ми цього сьогодні потребуємо як ніколи. Мова про 35 тисяч суб'єктів господарювання, цінні корпоративні папери яких ось-ось мають стати надбанням інституційних інвесторів та недержавних пенсійних фондів. Ми на це сподіваємося як ніхто інший. Зрештою, мова про майже 14 мільйонів громадян—власників акцій, які потребують банальної соціальної справедливості, про яку ми так багато теревенимо.

Сергій ВЛАД.

***Туфта — груба підробка, брехня (за словником Лесі Ставицької).**

СВІТ І КРАЇНА

Кредит на реконструкцію «Борисполя»

Японський банк міжнародного співробітництва надасть Україні кредит у розмірі близько 19,1 млрд. єн (майже 173 млн. доларів) на реконструкцію міжнародного аеропорту «Бориспіль». Як повідомили в японському посольстві, таке рішення схвалив уряд Країни сходу сонця у відповідь на прохання українського Кабміну. Кредит надається в рамках програми «Офіційна допомога розвитку» на 30 років під півтора відсотка річних.

■ *Крим*

Мораторій лишився в теорії

Хоча Крим найпізніше з усіх регіонів України оголосив про мораторій на підвищення цін на хліб, місцеві приватні підприємці нехтують відповідну постанову уряду.

Ціни скрізь на 30—40% перевищили задекларовані. Реально знизило вартість лиш двох сортів буханців об'єднання «Кримхліб» та дещо дешевше стала торгувати хлібом мережа споживчої кооперації, та й то у сільських регіонах. Інші, зокрема й найуживаніші сорти хліба, навіть дорожчають. Порівняно з минулим роком уже на чверть підскочила ціна рису, який тепер менш ніж за 3,5 грн. не купиш. Тож замість оголошених 11—15% здешевлення кримського хліба реальна його ціна знизилася ледь на 5%, повідомили в Держінспекції з контролю за цінами. Влада пропонує керівникам ринків розірвати договори оренди з порушниками розпорядження про регулювання цін на хліб, цукор і крупи. Проте це й досі не налякало порушників.

Віктор ХОМЕНКО.

■ *Луганськ*

Ярмарки втримають ціни

Щоб збалансувати ціни на ринках і не дати перекупникам штучно роздувати їх, на Луганщині вирішили щотижня у кожному районі та місті проводити сільськогосподарські ярмарки. Виробники і приватні підприємці зможуть реалізовувати свою продукцію без посередників, а люди —купувати продукти за цінами на 25—30 відсотків нижчими, ніж на міських ринках. Влада стверджує: підстав для погіршення ситуації на споживчому ринку немає, оскільки стан справ у сільському господарстві області добрий.

Алла АНТИПОВА.

■ *Одеса*

Субота для турботи

Понад 700 одеситів минулого вихідного прийшли до парку Перемоги на суботник, який проводили у рамках міської акції «Вахта пам'яті». Ця довготривала акція присвячена захисникам Одеси від гітлерівців влітку-восени 1941 року. В центрі уваги — допомога у розв'язанні соціально-побутових проблем ветеранів: ремонт, телефонізація жител, придбання ліків, медобслуговування тощо. А на суботнику ветерани і молодь добре попрацювали над благоустроєм парку Перемоги й визначили місце, де найближчим часом буде висаджено «Алею захисників Одеси». Дерева там будуть іменні — кожне присвячене конкретному ветеранові.

Георгій ВОРОТНЮК.

■ *Хмельницький*

На тролейбусі — з вітерцем

Поїздка у тролейбусі може бути комфортною і приємною, якщо за кермом класні водії. У цьому переконували і колег, і пасажирів, і журі учасники конкурсу професійної майстерності водіїв електротранспорту, що відбувся у Хмельницькому. Тролейбусні парки одинадцяти міст представили своїх кращих шоферів, котрі змагалися в різних номінаціях, демонструючи знання правил дорожнього руху, водіння, технічного ремонту, а головне — культуру обслуговування пасажирів. Абсолютним переможцем став дніпропетровець Андрій Юхименко. Призерами змагання — тернопільський та вінницький тролейбусники.

Ірина КОЗАК.

На межі соціального сирітства опинилися брати Андрійко і Дмитрик

— Товчену картоплю їли, — пояснює старша сестра-годувальниця Оксана **(на знімку).**

За словами начальника служби у справах неповнолітніх Солом'янської райдержадміністрації Києва Вікторії Давіденко, сигнали «про неблагополуччя» надходять до них переважно з клінічних дитячих лікарень, шкіл і від жалісливих сусідів. Нині на обліку служби перебуває 54 неблагополучні родини, в яких виховують 103 дитини.

(Початок на 1-й стор.).

А за дверима ми побачили те, що навряд чи можна назвати сімейним затишком. Обдерті стіни, купи одягу, пил, бруд, неприбрані спальні місця, не знайомі з постільною білизною. Під кухонним столом — порожні пляшки. На вікнах — павутиння. У ванній кімнаті — вода на підлозі хлюпає зі смердючого ганчір'я (тече труба).

Переступивши поріг, починаєш мріяти про протигаз. І в цьому хаосі і задусі живуть діти. У двокімнатних апартаментах — три родини. Усі родичі.

— Що ви сьогодні снідали?

— Мнячку, — ледь чутно відповідає старший, Дмитрик. Йому 15, але на вигляд хлопець не набагато старший за свого десятирічного брата.

— Покажіть холодильник. Які у вас є продукти вдома? — запитуємо.

— Холодильник не працює. А картоплю з'їли. Сьогодні піду куплю, — каже Оксана.

Вона працює двірником. Отримує 300 грн.

— Вам діти потрібні? — ставить риторичне запитання працівник соцслужби.

— Якби не потрібні були, я б аборт зробила, — розважливо відповідає Оксана.

— Ну, а за братами чому не доглядаєте? Коли вони востаннє ходили до школи? Їли нормально? Спали на чистих простирадлах?..

У молодшого, Андрійка, немає іграшок. Він дивиться на світ через грати брудної квартири, котра йому цей світ заміняє. Він мовчить і поглядає на старших.

— Хлопці, я не хочу вас розлучати з родиною, — спокійно пояснює працівник соцслужби. — Ну бо, на три місяці вирушайте до гарного дитячого табору, де шість разів на день годують, є іграшки і різні секції, і є школа. Дмитрику, тобі треба закінчити дев'ятий клас. Згода?

Старший брат спідлоба дивиться на сестру, потім на свої подерті шкарпетки, ковтає слину і ледь помітно киває головою. Андрійко солідарний з братом. Попереду в них — три місяці дитинства і життя в зовсім іншому соціальному антуражі. Чи зміниться потім їх соціальний статус, залежить від дорослих.

Ольга ВІТЕР.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ІЗ ЗАЛУ СУДУ

Біда не любить бідних

Улипні нинішнього року на восьмирічного Максима Фесенка впала дитяча гірка: робітники встановили її у дворі і не закріпили.

У місцевому суді Дзержинського району Харкова почалося слухання кримінальної справи за фактом загибелі дитини через недбалість дорослих. Під судом — директор фірми, котра впорядковувала дитячий майданчик. За словами юристів, йому загрожує від трьох до п'яти років в'язниці. Мати загиблого, Оксана Фесенко, прийшла в суд в окулярах — ховає сльози. Син був її гордістю. Добре вчився і навіть на канікулах займався математикою й англійським.

Директор фірми, котра встановлювала гірку, Анатолій Бессонов пояснив у суді, що того дня, 16 липня, робітники мали обладнати відразу кілька дитячих майданчиків. Водій вантажівки, який перевозив гірки й гойдалки, поспішав. І будівельники, щоб не затримувати його, вирішили спочатку розвезти все по дворах, а вже потім установлювати. Незакріплена гірка, падаючи, вдарила Максима по голові. Він помер майже миттєво.

Отже, родина Фесенків вимагає 300 тисяч гривень. Мати загиблого каже, що не прагне суворої помсти і не домагається, щоб винних засудили на значні терміни тюремного ув'язнення.

Але підсудний заявляє, що 300 тисяч — сума для нього фантастична: на утриманні син-афганець, інвалід, а ще онук-підліток, і всіх треба годувати. Не має таких грошей і підприємство. На розрахунковому рахунку фірми «Екологія Рогані», стверджує її директор, 50 гривень. Організація не дає прибутку — після трагедії всі контракти з фірмою замовники розірвали. Наступне слухання справи призначене на кінець жовтня. На той час на місці трагедії батьки Максима хочуть посадити дерево, щоб саджанець ріс і нагадував про сина.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ФАКТ І КОМЕНТАР

Бізнес без даху

Сорок відсотків працездатного населення Івано-Франківська займається підприємництвом

За цим показником обласний центр серед лідерів в Україні. У місті зареєстровано близько 4 тисяч малих та середніх підприємств і 12 тисяч підприємців —фізичних осіб. А загалом ця сфера дає шматок хліба майже 40 тисячам осіб. Чим пояснити, що в місті так бурхливо розвивається бізнес? Прокоментувати ситуацію ми попросили начальника управління соціально-економічного розвитку Івано-Франківського міськвиконкому Юрія Соловея:

— Для підтримки підприємництва ми успішно реалізували кілька проектів. Насамперед перші в Україні відкрили в місті реєстраційну палату. Давши людині змогу зареєструватися за принципом «єдиного вікна», створили його і для реєстрації найманих працівників. А навесні цього року запровадили єдиний реєстр регуляторних актів, що діють на території Івано-Франківська. Реалізували також спільний проект із компанією «Укрспецтехнологія» зі створення бізнес-карти Івано-Франківська. Нині на черзі — проект «Дозвільний центр». Під дахом одного приміщення будуть зібрані представники служб, причетних до видачі дозволів.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Тепер «Ланос» цілком наш

У ЗАТ «Запорізький автомобілебудівний завод» випущено пілотну партію автомобілів «Ланос». Так утілилася в життя угода про співробітництво, підписана торік у листопаді між ЗАТ «ЗАЗ» і «GM Daewoo Avto & Technologi Compani». У вересні фахівці обох компаній змонтували нову лінію зварювання кузовів «Таврії», модернізували машини для фарбування кузовів автомобілів «Ланос». Цех складання, де раніше з конвеєра сходили «таврії», також переоснащено сучасним обладнанням для випуску 60 тисяч запорізьких «ланосів» у рік.

Здано в експлуатацію новий автозаправний комплекс ЗАТ «ЗАЗ», де можна заправити автомобіль, усунути в ньому неполадки на СТО і поїсти в затишному кафе.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

На знімку: перший корпус автомобіля «Ланос» надійшов на складальний конвеєр.

Коричневе німцям не до лиця...

Відомство із захисту Конституції ФРН оприлюднило заяву про те, що, незважаючи на успіх праворадикальної Національно-демократичної партії Німеччини (НДПН) на виборах у парламенти федеральних земель Бранденбург (9,2 відсотка) і Саксонія (6,1 відсотка), воно вестиме нагляд за її лідерами як за особами, котрі скоїли кримінальні злочини або підозрюються у них. Свого часу їх упіймали на банальних крадіжках дріб'язку в супермаркетах.

Утім, вони самі цим не переймаються. Після того, як Конституційний суд не задовольнив позов Міністерства внутрішніх справ про заборону НДПН, «коричневі» не лише організувалися, а й перемогли на земельних виборах, обійшовши в Бранденбурзі правлячу Соціал-демократичну партію.

Два роки тому громадяни зі здоровим глуздом розпочали кампанію, вимагаючи заборони правих. Але в умовах європейської демократії будь-яка партія чи рух, чия діяльність формально не суперечить основним параграфам Конституції, має на неї право, як і на власну вдячну аудиторію. Інакше кажучи — дозволено все, що не заборонено. Тобто й нацистські партії, ледь підретушовані під букву законодавчого кодексу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

За повідомленням прес-служби Президента України, Леонід Кучма звільнив Сергія Довганя з посади голови Херсонської облдержадміністрації

«Від зміни місць доданків сума не змінюється...»

Минулої суботи Президент Росії приймав у своїй підмосковній резиденції Ново-Огарьово перших осіб української держави. Поздоровити з днем народження Володимира Путіна приїхали Президент України Леонід Кучма, глава його адміністрації Віктор Медведчук і Прем'єр-міністр Віктор Янукович. Прийом був теплий і щирий. Російські газети навіть написали, що українського прем'єра Володимир Путін зустрічав «з такою шаною, начебто день народження був не у нього, а у Віктора Януковича».

На порушення протоколу, під час бесіди український прем'єр сів поряд з Володимиром Путіним, а Михайлові Фрадкову, який брав участь у зустрічі, дісталося крісло поруч з Кучмою. «Від зміни місць доданків сума не змінюється», — пожартував Леонід Кучма. «Сподіваюся», — відповів Путін і висловив надію, що курс Києва на зближення з Росією збережеться і після президентських виборів.

Російський Президент одразу взяв бика за роги, заявивши, що «нам небайдужий вибір, який народ України зробить на президентських виборах». Однак від детальніших коментарів утримався. Леонід Кучма уточнив думку свого російського колеги. «Коли мене запитують про президентську кампанію, мене не так хвилює запитання «хто?», як те, що буде після президентських виборів, яким шляхом піде Україна», — підкреслив він.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (УНІАН).

У суботу Президент і Прем'єр-міністр України відвідали Росію, щоб поздоровити В. Путіна з днем народження. Президенти Л. Кучма і В. Путін та прем'єри В. Янукович і М. Фрадков прогулюються парком резиденції російського Президента.

КУ-КУ

Започатковуємо нову рубрику — «Ку-ку». У перекладі з канцелярсько-української мови це означає «КУточок КУльтури». Власне, «куточок» — саме те місце, яке призначене для культури в нашому героїчному повсякденні. Отже, яка в нас там знаменна дата? Ага, якраз минуло 60 літ від дня утворення Спілки театральних діячів України. Треба відзначити!

«Вільна сцена»: воля є, сцени немає

Ось уже четвертий рік Київський театр «Вільна сцена» кочує Києвом і показує свої вистави на чужих сценах. Наприкінці минулого сезону фундатор і керівник цього театру Дмитро Богомазов у відчаї сказав: якщо так триватиме й далі, то він покине займатися театром узагалі.

Щойно «Вільна сцена» відкрила сезон прем'єрою «Роберто Зукко» Кольтеса. І знову — на чужій сцені. Отже, Богомазов не дотримав слова. Це добре для столичних театралів, але навряд чи добре для самого театру. Що з приміщенням? Богомазов каже, що воно нібито будується на Троєщині, але на це знадобиться років десять. Дивне ставлення до режисера, чиє ім'я відоме в Європі (Богомазов — офіційний представник України на Авіньйонському фестивалі). Так чи інакше, театр не сидітиме склавши руки. Наступний рік «Вільна сцена» оголосила роком Шекспіра, зараз тут репетирують «Річарда III», а в Черкасах і Одесі Богомазов ставить «Отелло» і «Гамлета».

Костянтин ДЕРНОВИЙ.

На знімку: Віталій Лінецький у виставі «Роберто Зукко».

Театр чекає ремонту

Знову надія на це з'явилась у Кримського українського (єдиного на півострові) музичного театру, обшарпане приміщення якого капітально не ремонтували біля 30(!) років.

Хоч влада зробила цей театр основним місцем проведення різних офіціозів, поточний ремонт колектив робив за власний кошт, економлячи копійки, призначені на оновлення репертуару. Бо місцева влада традиційно нарікала на «постійний брак коштів на культуру». Тим часом працювати в залі, де взимку глядачі сидять у шубах, а влітку артисти втрачають свідомість від спеки, вже нема сил. Трупа стомилася від аварій систем водопостачання й каналізації, усіх інженерно-комунікаційних мереж. За останні півроку тут було вісім потопів, і вісім разів панікував розподільчий пункт міської електромережі, під яким проходять вічно несправні комунікації театру.

Ремонту просить і непривабливий інтер`єр театру, і його устаткування, звукові й освітлювальні прилади, музінструменти. Все це в такому стані, що доводить до розпачу артистів і дратує глядача, замість того, щоб приносити йому радість.

Днями Президент України Л. Кучма підписав лист-прохання голови Верховної Ради автономії Бориса Дейча: на ремонт обдертого театру виділити 10 млн. грн. Тепер головне — не допустити, щоб чиновники й підрядники ці кошти переполовинили чи пустили за вітром. Творчий колектив хвилює лиш одне: коли й у якому обсязі реально надійдуть обіцяні вже не раз мільйони.

Вл. інф.

Подорож до країни мрій

вихідними здійснили слухачі юридичного ліцею Національної академії внутрішніх справ України на теплоході «Маршал Кошовий». Це — 165 дітей, батьки-міліціонери яких загинули чи отримали каліцтва під час виконання службових обов'язків. Організатори свята — Міністерство у справах сім'ї, дітей та молоді, Міністерство культури та мистецтв, «Укрдержконцерт», «Україна — фестиваль» та Український молодіжний центр.

Діти поїхали до Канева, де працівники міськвиконкому зустріли їх короваєм та квітами. Побували на Тарасовій горі, відвідали декілька музеїв, надзвичайно ошатний собор Успіння Пресвятої Богородиці, поблукали тихими вуличками міста...

— Мені сподобалося все, — ділиться враженнями ліцеїстка 2-го курсу Інна Дудик, — і навіть ресторан. Так смачно! Я не чекала, що буде так класно! Два дні пролетіли, немов дві години. Шкода, що наступного року закінчую ліцей. Більше до «Країни мрій» не поїду. Хоча, хтозна...

А в неділю була розважальна програма з виставами, концертом, караоке, конкурсами. До того ж ролі артистів та співаків грали самі тінейджери. І змінювалися на очах! А тут! Дівчата зображали Вєрку Сердючку та Глюкозу, хлопці підтанцьовували, потім усі разом плескали, сміючись, викликали свого керівника — полковника міліції Наталю Василівну співати «Мусі-пусі»...

— Благодійними акціями ми займаємося з 1992 року, — розповідає директор «Укрдержконцерту», керівник «Подорож до країни мрій» Валерій Куцевалов, — і зупинятися не збираємося. А для дітей це, звичайно, не суспільно-політична акція і навіть не пам'ять про загиблих батьків. Це — просто надзвичайно яскрава подія в їхньому житті.

Дарина ГОРСЬКА.

Розпрощатися з війною

Фото АФП.

В Афганістані в суботу відбулися президентські вибори. Експерти вважають їх справді «історичною подією», оскільки вперше після повалення режиму талібів населення країни мало змогу взяти участь у вільних виборах. Нині провадиться підрахунок голосів. Остаточні результати буде оприлюднено за два-три тижні. Проте фаворит на виборах — нинішній президент Хамід Карзай.

Незважаючи на окремі порушення, спостерігачі ОБСЄ «в цілому» задоволені перебігом виборів. Керівник місії ОБСЄ в Афганістані Роберт Беррі вважає, що день 9 жовтня став історичним для країни: «Мільйони виборців продемонстрували своє прагнення розпрощатися із законом зброї і нарешті побудувати правову державу».

***

Вибори в Афганістані позитивно оцінив і канцлер ФРН Герхард Шрьодер. Під час візиту до столиці Пакистану Ісламабада він заявив, що мирний характер голосування і висока активність виборців дають змогу з оптимізмом думати про майбутнє Афганістану.

На знімку: Хамід Карзай і Герхард Шрьодер.

П'ять днів миру

В Іраку почалося п'ятиденне перемир'я, протягом якого прибічникам шиїтського лідера Моктади аль-Садра запропоновано здати зброю. За словами представників тимчасового іракського уряду, прибічники аль-Садра передадуть тисячі стволів вогнепальної зброї, гранатомети, кулемети та міномети під контроль поліції національної гвардії і ради багдадського району Садр-сіті. Натомість уряд обіцяє оголосити амністію «людям, які не брали участі у злочинній діяльності». Окрім того, аль-Садру та його союзникам буде дозволено брати участь у політичному житті країни. За здану зброю бойовики також одержать заздалегідь обговорену суму грошей. До того ж іракська влада обіцяє виділити більш як 500 мільйонів доларів на відбудову Садр-сіті.

Литва обрала «людину Москви»

На парламентських виборах, що відбулися минулої неділі в Литві, перемогла «Трудова партія» на чолі з мільйонером російського походження Віктором Успаських. Його називають «людиною Москви». Сам Успаських заявив, що виступає за чесну політику і не допустить повторення скандалу, який став причиною відставки президента Роландаса Паксаса.

Створена рік тому «Трудова партія», за попередніми даними, лідирує з 28,6% голосів виборців. Її представники, згідно з попередніми даними, отримають у новому сеймі 22 мандати. На другому місці з 20,66% голосів — правляча коаліція Соціал-демократичної партії прем'єр-міністра Литви Альгирдаса Бразаускаса та соціал-ліберального «Нового союзу» на чолі зі спікером сейму Артурасом Паулаускасом. Кандидати коаліції отримають 16 мандатів за партійними списками. Окрім того, до парламенту пройшли консерватори із «Союзу Вітчизни» (13%), коаліція екс-президента Роландаса Паксаса «За порядок і справедливість» (11%), «Союз лібералів і центру» та коаліція Казімери Прунскене «Нова демократія» (по 7 %).

Париж вагається

Париж залишає за собою право вето під час голосування з питання про вступ Туреччини до Європейського союзу. Президент Франції Жак Ширак наголосив у телеінтерв'ю, що рішення прийматиметься за згодою парламенту країни. Раніше Ширак виступив за проведення загальнонаціонального референдуму з питання про вступ Туреччини до ЄС. Минулого тижня Єврокомісія ухвалила рішення про початок переговорів з Анкарою про приєднання останньої до Євросоюзу.

Шарону не довіряють?

Кнесет Ізраїлю в понеділок розглянув одразу дві пропозиції про винесення вотуму недовіри прем'єру Ариелю Шарону. Згідно з його планом до кінця вересня майбутнього року із сектора Газа має бути виведено війська й евакуйовано 21 єврейське поселення. План спричинив неоднозначну реакцію політиків: праві партії піддали його різкій критиці. Тим часом армія продовжує операцію в секторі Газа, жертвами якої стали майже 110 палестинців. Усупереч рекомендаціям військовиків поступово почати виведення військ із Гази Шарон розпорядився не припиняти операції.

Фото АФП.

СУСПІЛЬСТВО

Про досудове слідство, його недоліки і реформу

Ще в 1895 році монографію майже з такою самою назвою написав відомий у Російській імперії дослідник з питань кримінального процесу В. Даневський, який жив і працював у Харкові. Ще тоді він заявив, що попереднє слідство за судовим Уставом імператора Олександра II — чи не найслабкіша частина нашого кримінального процесу[1]. На жаль, ми вимушені сказати це і сьогодні. Хоч зміни у всіх сферах суспільного і державного життя з тієї пори відбулися значні, але досудове слідство в Україні все ще грунтується на фундаменті, закладеному в зазначеному Уставі Імператора, і залишилося найслабкішою стадією серед інших стадій кримінального процесу. Незадовільний стан досудового слідства одностайно визнають наші теоретики і практики. Думки їхні розходяться хіба що в причинах такого стану, а ще більшою мірою — у вирішенні того, яким шляхом треба йти для виправлення становища, яких заходів уживати.

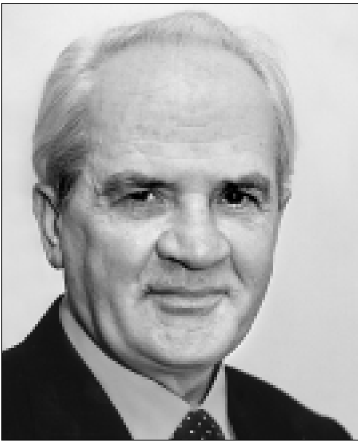

Недбалість

Пропрацювавши в судовій системі понад 30 років, вивчивши і розглянувши безліч кримінальних справ, автор цієї статті також дійшов висновку, дуже невтішного для нашої процедури досудового слідства: велика частина досудових проваджень у цих справах відзначається серйозними недоліками. Привертають увагу недбалість під час розслідування кримінальних справ, їх недопрацьованість, порушення процесуальних норм, однобічність і неповнота, особливо щодо перевірки пояснень та показань підозрюваного, обвинуваченого, правова малограмотність слідчих і дізнавачів.

■ ■ ■

Простежується обвинувальна тенденція слідчих, що виявляється навіть у намаганні «вибити» докази та фальсифікувати документи.

■

У багатьох справах помітна відверта повільність у проведенні розслідування. Нагляд з боку прокуратури у більшості випадків слабкий або недостатньо енергійний.

Контроль з боку суду за проведенням окремих слідчих дій недостатньо ефективний. Усі ці та багато інших обставин породжують явища, які не сприяють якісному правосуддю. Щороку велику кількість порушених кримінальних справ закривають за відсутності події чи складу злочину або за недоведеністю участі обвинуваченого у злочині (у 2003 році — 7670 справ). Майже кожну десяту справу, яка надійшла на розгляд суду, повертають на додаткове розслідування та прокуророві (у 2003 році повернуто 18692 справи).

Минулого року суди закрили провадження у справах стосовно 28,4 тисячі осіб, зокрема, за відсутності події або складу злочину стосовно 138 осіб. Судами виправдано 524 особи.

Неякісність досудового слідства призводить до тривалого розгляду справ у судах, до «спущення на гальмах» багатьох справ.

Зневіру людей у правосуддя, тобто у справедливість, спричинюють факти нерозкриття злочинів. За даними МВС України, у 2003 році не розкрито: умисних убивств — 280, умисних тяжких тілесних ушкоджень — 916, крадіжок державного або колективного майна — 21000, крадіжок приватного майна — 89500, зокрема з квартир — 29700, грабежів — 18300, розбійних нападів — 887 тощо.

За даними МВС, на сьогодні залишаються нерозкритими в межах строків давності 1 мільйон 300 тисяч аналогічних кримінальних справ минулих років.

Суспільство дедалі сильніше б'є на сполох щодо масової корумпованості державного апарату, розкрадання державної власності, але більш-менш значущих кримінальних справ з цих проблем у судах немає.

Резонансні справи, пов'язані з убивством журналістів, відомих державних та громадських діячів, здебільшого не мають логічного завершення. Таким чином, у значній частині справ слідчі або працюють над діяннями, що не є злочинними, або не можуть і не вміють знайти достатньо доказів проти обвинувачених, серед яких були і винні у злочинах, або не в змозі натрапити на сліди відповідного злочинця чи перебороти тиск з боку впливових осіб, які захищають злочинця, та й самих себе.

На наш думку, причини незадовільного стану досудового слідства двоякі. Перші, що мають принципове значення, полягають у тому, що ця стадія кримінального процесу в своїй основі має неправильну конструкцію, корінні засади якої не погоджені з основними засадами провадження кінцевого, тобто судового. Другі полягають у різних неналежних умовах діяльності органів, які проводять досудове слідство, і тих, що наглядають за ним. Ці умови значною мірою випадкові, і можуть бути ліквідовані навіть у разі збереження першої причини, що грунтується на основних засадах чинного законодавства, а почасти потребують лише деяких змін в організації діяльності установ, котрі здійснюють дізнання та слідство, або причетні до них.

У цій статті ми говоритимемо лише про причини фундаментальні, корінні, оскільки про другорядні написано і сказано багато.

Другий гатунок

Причини принципового значення найсерйозніші і усунути їх найважче. У будь-якому разі грунтовного реформування досудового слідства, яке передбачає необхідність ліквідації самого коріння його недоліків і створення життєздатного слідчого організму, може бути досягнуто лише в разі ліквідації причин принципового значення, тобто зміни основних положень досудового слідства, передбачених законом. А усунення причин другого гатунку має бути лише додатковим заходом до реформ першого напряму. Ліквідація причин другого гатунку без ліквідації причин принципових, на нашу думку, принесе певну користь, але лише на незначний час.

Хоч як сумно це визнавати, але попри зміни, які відбулися в 20 столітті у підходах до розслідування в Україні кримінальних справ, найважливіший принциповий недолік досудового слідства залишився незмінним — це інквізиційне начало, яке пронизує всю стадію процесу від початку до кінця і суперечить засаді змагальності сторін, що стає дедалі помітніше у судових стадіях.

■ ■ ■

Інквізиційний характер досудового слідства виявляється, в першу чергу, в потрійній ролі, яка законом закріплена за слідчим, і в другу — в суміщенні дізнання (зокрема розшуку), його мети і засобів з досудовим слідством, його завданнями та можливостями.

■

Відповідно до чинного КПК, а ще більше відповідно до того, що проектується, слідчий зобов'язаний грати ролі найрізнохарактерніші, або зовсім несумісні в одній особі, або важко сумісні. І до того ж ці ролі він має виконувати одночасно.

Передусім він виконує роль судді, тому що оцінює діяння, докази і на грунті цієї оцінки приймає суто судові рішення: постанови, якими вирішує долі людей, зокрема, закриває кримінальні справи за відсутністю події чи складу злочину або недоведеності участі обвинуваченого у вчиненні злочину визначає міру запобіжного заходу (крім тримання під вартою). Слідчий вправі затримати особу, оголосити розшук обвинуваченого, привести приводом свідка тощо. Тобто має повноваження, притаманні судді та суду.

Але слідчий є і обвинувачем. У цій функції фактично весь центр тяжіння всієї його діяльності. Звернімо увагу на визначення терміну «обвинувач» у чинному кримінально-процесуальному законодавстві. Зокрема, згідно з пунктом 9 ст. 32 КПК, обвинувач — це прокурор, що підтримує в суді державне обвинувачення і потерпілий у справах, передбачених частиною 1 ст. 27 КПК та в інших випадках, передбачених КПК. Тобто за законом у справах публічного та приватно-публічного обвинувачення прокурор лише в суді обвинувачує і підтримує державне обвинувачення.

■ ■ ■

Але державне обвинувачення виникає не в суді. Воно формується і формулюється в стадії досудових проваджень. Якщо не прокурор, то хто його формує, доказує і підтримує під час досудових проваджень? За логікою чинного КПК цю функцію покладено на слідчого.

■

Він збирає і закріплює докази обвинувачення, будує формулу обвинувачення, визнає особу обвинуваченою і пред'являє їй обвинувачення, він складає обвинувальний висновок і обгрунтовує його відповідними доказами і аргументами.

На жаль, проект КПК ні на йоту не змінює це становище слідчого. Хоча в ньому вуалюється поняття «обвинувач», тобто розшифровку цього поняття взагалі не дано, але зміст відповідних статей проекту КПК свідчить про те, що функцію доказування, формування і формулювання обвинувачення, а також його пред'явлення відповідній особі знову покладено на слідчого. Зокрема, у пункті 39 статті 6 проекту КПК слідчого названо стороною обвинувачення, а в пункті 3 ст. 14 проекту КПК стверджується, що обов'язок доведення вини особи покладається на прокурора, слідчого та особу, яка здійснює дізнання. Тобто всі ці особи за уявою укладачів проекту КПК є обвинувачами. Обвинувачувати — це їх обов'язок.

Водночас, оскільки, крім слідчого, ніхто не вправі проводити слідчі дії з метою отримання доказів, що виправдовують особу або свідчать про її менший ступінь вини, слідчий фактично виконує і функцію захисту. Ті права, які надані захиснику статтею 48 КПК зі збору відомостей про різного роду факти та надання доказів, не ліквідують цієї функції слідчого. Захисна функція слідчого закріплена в ст. 22 КПК. Зокрема, нею передбачено, що слідчий і особа, яка проводить дізнання, зобов'язані вжити всіх передбачених законом заходів для усебічного, повного і об'єктивного дослідження обставин справи, виявити і обставини, що викривають, і ті, що виправдовують обвинуваченого.

Аналогічний обов'язок слідчого і особи, яка проводить дізнання, передбачено і в ст. 16 проекту КПК.

Обов'язком є захист

Отже, в чинному КПК, а в проекті КПК ще більшою мірою обов'язком слідчого є обвинувачення підозрюваного та обвинуваченого. Водночас його обов'язком є захист цих людей від обвинувачення. Чи можливо це одночасно? Чи може слідчий за такого роздвоєння бути

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 6 жовтня № 789

Положення про порядок проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України в 2004 році

Центральна виборча комісія
Постанова

Про Положення про порядок проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України в 2004 році

На підставі пункту 8 частини другої статті 25, статей 60, 61, 62, 63 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Затвердити Положення про порядок проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України в 2004 році (додається).

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

3. Копії цієї постанови видати кандидатам на пост Президента України та надіслати Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, Державному комітету телебачення і радіомовлення України, Національній телекомпанії України.

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

м. Київ, 6 жовтня 2004 року, № 789.

Публічні дебати за участю кандидатів на пост Президента України є важливою гарантією забезпечення рівних можливостей доступу учасників виборчого процесу до засобів масової інформації, отримання виборцями максимально повної та різнобічної інформації про кандидатів, формування свідомої позиції виборців при голосуванні.

Це Положення розроблено відповідно до Конституції України, пункту 8 частини другої статті 25 та статті 62 Закону України «Про вибори Президента України», законів України «Про Центральну виборчу комісію», «Про інформацію», «Про телебачення та радіомовлення» та інших законів України, а також Порядку надання ефірного часу та друкованих площ для проведення передвиборної агітації за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів Президента України, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 9 серпня 2004 року № 340, а також з урахуванням пропозицій Національної телекомпанії України, наданих Центральній виборчій комісії.

Цим Положенням регламентується порядок проведення передвиборних телевізійних дебатів (далі — теледебати) Національною телекомпанією України спільно з Центральною виборчою комісією.

1. Проведення теледебатів між кандидатами на пост Президента України здійснює Національна телекомпанія України відповідно до статті 62 Закону «Про вибори Президента України», цього Положення та Порядку надання ефірного часу та друкованих площ для проведення передвиборної агітації за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів Президента України, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 9 серпня 2004 року № 340.

Національна телекомпанія України розпочинає проведення теледебатів після того, як відбудеться жеребкування в Центральній виборчій комісії щодо графіка проведення теледебатів.

2. Для участі у теледебатах кандидати на пост Президента України, що беруть участь у теледебатах в одній парі (учасники теледебатів), повинні прибути до Національної телекомпанії України (м. Київ, вул. Мельникова, 42) не пізніш ніж за 45 хвилин до початку ефіру.

Перед початком теледебатів, але не пізніш ніж за 10 хвилин до ефіру, за участю кандидатів на пост Президента України — учасників теледебатів — або їх довірених осіб проводиться жеребкування, за результатами якого визначається учасник, що отримає право на перше слово на початку та в кінці теледебатів. Відповідно інший учасник отримає право другого слова.

3. Теледебати між кандидатами на пост Президента України проводяться в одній студії (кімнаті) Національної телекомпанії України. Учасники теледебатів знаходяться по різні боки столу, ведучий теледебатів — посередині. Оформлення студії (кімнати) не може містити агітаційних матеріалів на користь будь-кого з кандидатів на пост Президента України.

Особи, що супроводжують учасників теледебатів, не мають права під час ефіру перебувати в ефірній студії та апаратних кімнатах. Таким особам Національна телекомпанія України, у разі необхідності, створює умови для можливості аудіовізуального спостереження за перебігом теледебатів.

4. Тривалість теледебатів за участю однієї пари кандидатів на

об'єктивним за обставин, коли він перебуває на державній службі і несе відповідальність за розкриття злочину? Звичайно, превалюючою буде діяльність, спрямована на «користь» відомства, в якому він служить.

Ось як оцінював таке становище слідчого В. Даневський: «Не кажучи вже про принципову помилку і практичну небезпеку поєднання в одній особі обов'язків судді і функцій сторін одне ототожнення у слідчому цих останніх функцій вважається великою помилкою, яка згубно впливає на хід попереднього слідства, на його результати, а врешті-решт, і на рішення справи по суті. Навряд чи можливо для однієї особи бути у справі й обвинувачем, і захисником. Ці функції принципово протилежні і не узгоджувані, особливо тоді, коли вони зосереджені в особі, що брала активну участь у збиранні доказів, які викривають і виправдовують. Створене законом становище слідчого — психологічно фальшиве: дуже важко у справі, досліджуваній стосовно певної особи, водночас зосередити увагу, рівномірно напружену, на двох різних сторонах справи; нелегко скласти собі дві протилежні точки зору, які перебували б у становищі рівноваги і які слідчий перевіряв би з однаковою ревністю, упевненістю і силою логічного мислення. Рівновага неминуче має порушитися, переважна увага й енергія дослідника мають поступово обернутися у той чи інший бік».[2]

Тим, хто вважає, що слідчий (як і будь-яка особа) може одночасно обвинувачувати і захищати, тобто мати дві волі, варто прочитати також твір Вольтера «Воля», щоб засумніватися. За його словами, «Якщо дві волі протилежні, то той, хто володіє одночасно двома волями, робитиме одночасно дві протилежні речі, а це безглуздо».[3]

Передбачаючи функцію обвинувачення і функцію захисту обвинуваченого і водночас визнаючи слідчого стороною обвинувачення в кримінальному процесі, законодавець закладає істотну непослідовність та суперечливість і фактично ліквідує принцип змагальності на досудових стадіях процесу, оскільки слідчий не може змагатися сам із собою. Законодавець, бажаючи врівноважити в слідчому функції обвинувача і захисника, не утримає цієї рівноваги, оскільки вона може існувати лише умовно, віртуально, але нездійсненна в реальному житті.

■ ■ ■

Законодавець дедалі більше схиляється в бік обвинувальної функції слідчого, тобто збільшує силу обвинувачення, додаючи до прокурора і потерпілого ще й слідчого та дізнавача.

■

У такому разі законодавець порушує засаду рівності сторін, баланс сил. Слідчий стає більше обвинувачем, ніж захисником.

Про який баланс сил, про яку рівність сторін можна говорити коли, на стороні обвинувачення прокурор, слідчий і дізнавач із владними повноваженнями, а на стороні захисту захисник та обвинувачений з відомими можливостями лише просити і заявляти клопотання? Визнання слідчого стороною обвинувачення взагалі позбавляє сторону захисту будь-яких надій на справедливість, оскільки важко передбачити, щоб одна сторона зобов'язана була виконувати клопотання іншої сторони, тим паче, коли відповідно до закону вказівки прокурора для слідчого обов'язкові, а клопотання захисника та обвинуваченого віддають на розсуд слідчого.

Визнання слідчого стороною кримінального процесу принципово помилкове, тому що сторони, які борються, можливі лише за наявності нейтральної сили, тобто арбітра цієї боротьби. Додуматися до визнання слідчого стороною обвинувачення могли лише засновник інквізиції папа Григорій IX[4] або Іван Грозний чи Петро Перший з їхньою суперінквізиційністю. Навіть Сталін не записував цієї страшної речі в кримінально-процесуальні кодекси.

Арбітр між сторонами

Автори цього проекту, скоріш за все, мали добрі наміри, але не передбачали, що підміна слідчим прокурора послаблює функції останнього, тому що в таких випадках прокурор, покладаючись на слідчого, має змогу не виконувати свої обов'язки належним чином. Під час змагального процесу як суд не є стороною, а лише арбітром між сторонами, так і слідчий не може бути стороною в кримінальному процесі, тому що саме він зобов'язаний виконувати клопотання сторін і бути арбітром між ними.

Як і в суді, на досудовому слідстві обвинувальну функцію має здійснювати лише прокурор, а за певних обставин — і потерпілий. Такі суто обвинувальні процесуальні дії та рішення, як порушення кримінальної справи і відмова в її порушенні, визнання особи підозрюваною і обвинуваченою, пред'явлення обвинувачення та складання обвинувального висновку, має здійснювати лише прокурор. Закриття кримінальної справи за будь-яких підстав, зокрема і за відсутності події чи складу злочину або недоведеності участі обвинуваченого у вчиненому злочині, має бути здійснено лише судом, а будь-які обмеження прав і свобод людини — лише за наявності санкції суду.

У цьому суть передбаченої Конституцією держави змагальності сторін у кримінальному процесі. Уява про те, що змагальність сторін можлива і припустима лише в судових засіданнях, є помилковою і веде до увічнення інквізиційності досудового слідства та всіх недоліків, які вона породжує.

Щоб досудове слідство в Україні було об'єктивне, справедливе та ефективне, слідчому, його статусу та діяльності потрібні серйозна державна увага, конституційне регулювання.

У Конституції України йдеться про суд загальний та спеціалізований, прокуратуру і адвокатуру, а про слідчі органи, які можна назвати одними із найважливіших в системі органів, зобов'язаних забезпечувати охорону прав і свобод людини, — жодного слова. Відомий процесуаліст М. Михеєнко вважав таке ставлення до слідчого та слідства ненормальним.[5]

■ ■ ■

Попри об'єктивну необхідність, до цього часу немає й закону, який врегулював би проблеми, пов'язані зі статусом слідчого.

■

Проект закону на цей предмет, який проповано для розгляду в парламенті, на жаль, побудований на усталених стереотипах. У ньому не взято до уваги, що слідчий під час проведення досудового слідства не повинен бути ні обвинувачем, ні захисником, він має бути дослідником та шукачем істини і представником судової влади зі всіма притаманними суддям гарантіями незалежності та самостійності.

Як правильно зазначено в одному із юридичних словників, слідчий — це особлива посадова особа, яка в передбаченій законом процесуальній формі веде дослідження у кримінальний справі для встановлення події злочину, осіб, які його вчинили, та з'ясування всіх обставин злочину з метою підготовки справи, за наявності для того підстав, для роз гляду її у суді.6

Звичайно, слідчий як дослідник, шукач істини, не науковий працівник, а слідче управління не наукова установа, де істину можуть шукати роками, а то й десятиліттями. Він зв'язаний строками. Його дослідницька робота специфічна: він мусить з допомогою кримінально-процедурних дій у межах можливостей, котрі дано законом, зібрати всі необхідні докази, з допомогою яких відтворити істинні обставини конкретного діяння та встановити осіб, що його вчинили. Для виконання таких завдань слідчий повинен мати владні повноваження, але вони мають бути такі, які не кидали б тінь на його об'єктивність і неупередженість. До нього, його дій має бути довіра всіх сторін і, в першу чергу, обвинуваченого. Обвинувачений не повинен бачити в слідчому ворога, він має знати, що слідчий однаково рівно і неупереджено ставиться і до нього, і до прокурора. Він повинен бути впевнений, що його вимоги про збирання доказів, необхідних для захисту, буде зустрінуто з розумінням незаінтересованим, неупередженим слідчим і буде реалізовано у відповідних розпорядженнях та діях слідчого. Саме за таких обставин слідство буде ефективне і справедливе.

Незалежний суб'єкт

Як правильно зазначає О. Баулін, всебічне, повне і об'єктивне дослідження слідчим обставин справи сприяє її розгляду та справедливому вирішенню в суді. За своєю метою, предметом, деякими умовами та досить чітко визначеною законом формою, процесуальна діяльність слідчого багато в чому схожа з діяльністю судді із здійснення правосуддя. Слідчий, як і суддя, може бути справді об'єктивним під час дослідження доказів у кожній справі лише тоді, коли він буде процесуально незалежним суб'єктом судової влади, який підпорядкований тільки закону.[7]

На жаль, такого слідчого і такого слідства в Україні поки що немає. Причиною цього, яка має принципове значення, є та обставина, що слідчі не мають самостійності, оскільки фактично є однією із структур дізнання, і, по суті, виконують функції дізнання. Аналіз свідчить, що сучасне законодавство тільки декларує процесуальну самостійність слідчого, як визначальну засаду досудового слідства, але така самостійність відсутня, оскільки законодавство не містить системи правових гарантій її забезпечення.

Незважаючи на те, що функція досудового слідства в системі кримінального судочинства має специфічний і досить самостійний характер, слідчі залишаються в адміністративно-організаційній залежності від прокуратури та органів дізнання в системі МВС, СБУ та ДПА, завдання яких значно ширші за ті, що покладено на органи досудового слідства. А звідси значний вплив на слідчих відомчих інтересів, з'єднання процесуальної діяльності з іншими видами діяльності, обвинувальний ухил, суміщення суперечливих процесуальних функцій тощо.

Діюча процедура досудового слідства і та, що пропонується в проекті КПК, має риси відомчого та прокурорського дізнання.

Як зазначає О. Баулін, називати її досудовим слідством — омана, оскільки фактично це спрощена форма попереднього розслідування, яку проводять органи виконавчої або обвинувальної влади, що припустимо тільки у нескладних кримінальних справах.[8]

Аналіз наведеного дає підстави стверджувати, що доти, поки слідчі структури перебуватимуть у складі адміністративної, виконавчої влади в підпорядкуванні органів дізнання, про самостійність і незалежність слідчого та про підкорення його лише закону, про те, щоб він діяв як суддя, не може навіть ітися. Цю принципову обставину зазначали ще під час проведення судової реформи 1864 року.

Відокремлення судової влади (а слідчого було визнано представником цієї влади) від адміністративної ще тоді вважали одним із найважливіших принципів правосуддя.[9]

Під час підготовки судової реформи 1864 року в Державній раді було наголошено, що «... при об'єднанні адміністрації і суду в одних руках немає впевненості в тому, що кожна із двох влад, адміністративна і судова, буде триматись в її природних межах. З цих причин рішення адміністративної влади по справах судових завжди викликає до себе недовіру, і яке б покарання потім не призначалось, воно сприймається як свавілля влади і збуджує до незадоволення»[10]. Чудові слова, але, на жаль, під впливом реакційних сил невдовзі в Російській імперії було проведено судову контрреформу, яка ліквідувала ці демократичні надбання, а події 1917 року іще більше відкинули назад у середньовіччя проблему відокремлення слідства від адміністративної влади. Досудове слідство довгі десятиліття знову будувалося на засадах не змагальності, а інквізиційності.

Сьогодні перед Україною стоять майже такі само проблеми. Йде боротьба, зокрема, і за місце слідчого в кримінальному процесі та засади, на яких має бути побудоване досудове слідство. Оскільки проект нового КПК іще остаточно не прийнято, є сподівання, що його розробники звернуть увагу на те, що кінцевої мети реформування кримінального судочинства України неможливо досягнути, якщо не буде забезпечено справді процесуальної незалежності слідчого та не буде затверджено змагальності сторін на досудовому слідстві з усіма притаманними їй умовами.

На наших очах народжується Україна як нова держава, і від того, яку роль буде відведено слідчому в кримінальному процесі цієї держави, яке становище буде йому визначено, на яких засадах буде побудовано досудове слідство, залежить багато в чому і шлях, яким піде Україна в майбутнє.

Василь МАЛЯРЕНКО,
Голова Верховного Суду України,
член-кореспондент АПрН України,
професор.

1 Даневский В. П. Наше предварительное следствие: его недостатки и реформа. Киев, 2003, стр. 23.
2 Даневский В. П. Наше предварительное следствие, его недостатки и реформа. Киев, 2003, стр. 29-30.
3 Вольтер. Философские повести. Москва, «ЭКСМО», 2002, стр. 472—473.
4 Майкл Бейджент, Ричард Ли. Инквизиция. «ЭКСМО», 2003, стр.35.
5 Михеєнко М. М. Проблеми розвитку кримінального процесу в Україні. Вибрані твори. Київ, Юрінком Інтер, 1999, стор.177.
6 Юридический словарь. Юридическая литература. М., 1953, стр. 500.
7 Баулін О. А. Реальне забезпечення процесуальної незалежності слідчого у майбутній правній системі України. Концепція розвиту законодавства України. Матеріали науково-практичної конференції. Київ, 1996, стор. 346—349.
8 Баулін О. А. Реальне забезпечення процесуальної незалежності слідчого у майбутній правній системі України. Концепція розвитку законодавства України. Матеріали науково-практичної конференції. Київ, 1996, стор. 348.
9 Российское законодательство X-XX веков. Судебная реформа, том 8. Москва, Юридическая литература, 1991, стр.252.
10 Журнал соединенных департаментов законов и гражданских дел Государственного Совета. 1862, № 62, стр. 164—165.

пост Президента України становить шістдесят хвилин безперервного ефірного часу.

Теледебати починаються з представлення ведучим обох учасників, а завершуються виступами цих кандидатів на пост Президента України.

У студії (кімнаті) встановлюються два таймери (по одному для кожного учасника теледебатів), що працюють за принципом шахового годинника і на яких виставляється час по 28 хвилин для кожного з учасників. Решта часу (сумарно 4 хвилини) використовується ведучим теледебатів для представлення учасників та корекції паритетного використання ними наданого їм часу.

Ведучий теледебатів протягом програми не менше шести разів повідомляє учасників теледебатів про кількість повних хвилин ефірного часу, що залишилася у кожного з них.

На дискусію виділяється не більше 50 хвилин ефірного часу. Кандидати на пост Президента України по черзі ставлять одне одному запитання та відповідають на них. Перше запитання ставить кандидат, який за результатами жеребкування отримав право на перше слово.

Дискусія завершується, коли таймер зворотного часу одного з учасників теледебатів показує, що до завершення його 28-хвилинного ефірного часу залишилось 3 хвилини. Після завершення дискусії ведучий почергово надає учасникам час для завершальних виступів у межах часу, що залишився у кожного з них до завершення їх 28-хвилинного ефірного часу.

5. Теледебати перед днем повторного голосування проводяться 19 листопада 2004 року з 19.00 до 20.40, тривалість таких теледебатів становить сто хвилин безперервного ефірного часу.

Теледебати перед днем повторного голосування починаються з представлення ведучим обох учасників, а завершуються виступами цих кандидатів на пост Президента України.

У студії (кімнаті) встановлюються два таймери (по одному для кожного учасника теледебатів), що працюють за принципом шахового годинника і на яких виставляється час по 48 хвилин для кожного з учасників. Решта часу (сумарно 4 хвилини) використовується ведучим теледебатів для представлення учасників та корекції паритетного використання ними наданого їм часу.

Ведучий теледебатів протягом програми не менше десяти разів повідомляє учасників теледебатів про кількість повних хвилин ефірного часу, що залишилася у кожного з них.

На дискусію виділяється не більше 84 хвилин ефірного часу. Кандидати на пост Президента України по черзі ставлять одне одному запитання та відповідають на них. Перше запитання ставить кандидат, який за результатами жеребкування отримав право на перше слово.

Дискусія завершується, коли таймер зворотного часу одного з учасників теледебатів показує, що до завершення його 48-хвилинного ефірного часу залишилось 6 хвилин. Після завершення дискусії ведучий почергово надає учасникам час для завершальних виступів у межах часу, що залишився у кожного з них до завершення їх 48-хвилинного ефірного часу.

6. Ведучого теледебатів визначає Національна телекомпанія України.

Ведучий теледебатів (за допомогою відповідних технічних засобів) стежить за дотриманням встановленого цим Порядком часового регламенту проведення теледебатів. Ведучий представляє кандидатів на пост Президента України, надає їм слово в межах відведеного для цього часу.

Ведучий теледебатів повинен дотримуватися положень відповідних законів, цього Положення та Порядку надання ефірного часу та друкованих площ для проведення передвиборної агітації за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів Президента України, затвердженого Постановою Центральної виборчої комісії від 9 серпня 2004 року № 340.

Ведучий теледебатів не повинен:

— виявляти упередженість та надавати перевагу одному з кандидатів на пост Президента України;

— припускатися висловлювань, що можуть бути сприйняті як агітаційні, коментувати або оцінювати висловлювання кандидатів.

7. Кандидати на пост Президента України під час проведення теледебатів повинні:

— дотримуватись порядку проведення теледебатів, визначеного законом та цим Порядком;

— виконувати вимоги ведучого теледебатів стосовно регламенту проведення теледебатів, передбаченого цим Порядком;

— дотримуватись етичних норм поведінки.

8. Національна телекомпанія України зобов'язана здійснювати відеозапис кожної програми (передачі) теледебатів. Такий запис проводиться у форматі VHS і повинен містити логотип «Перший Національний».

Відразу після закінчення прямого ефіру теледебатів учасники теледебатів або їх довірені особи разом з представником Національної телекомпанії України опломбовують та візують касети з записом теледебатів у присутності представника Центральної виборчої комісії.

Одна з касет зберігається в Національній телекомпанії України до закінчення тридцятиденого строку з дня офіційного оприлюднення результатів виборів Президента України, а друга — невідкладно надається представнику Центральної виборчої комісії.

9. У разі якщо обидва кандидати на пост Президента України, що бажали брати участь у теледебатах, не з'явилися у визначений жеребкуванням день до Національної телекомпанії України, то Національна телекомпанія України зобов'язана розмістити в ефірі терміном на три хвилини заставку з написом білого кольору на чорному фоні посередині екрана: «Вибачте, кандидати на пост Президента України (прізвища, імена, по батькові) не з'явились у студію для участі в теледебатах».

Решту ефірного часу, виділеного на проведення теледебатів між такими кандидатами на пост Президента України, Національна телекомпанія України може використовувати на свій розсуд, крім трансляції програм (передач), що стосуються виборів Президента України або носять політичне забарвлення. Протягом такої програми (передачі) через кожні десять хвилин біжучим рядком подається інформація, зазначена в абзаці першому цього пункту, щодо кандидатів на пост Президента України, що не з'явилися в студію для участі в теледебатах.

Національна телекомпанія України створює резерв програм (передач), що будуть виходити в ефір у разі неявки в студію кандидатів на пост Президента України — учасників однієї пари теледебатів. Такий ефірний час Національній телекомпанії України за рахунок коштів Державного бюджету України не оплачується.

У разі якщо один з учасників теледебатів виявив бажання залишити студію, не використавши до кінця виділений йому 28-хвилинний (48-хвилинний) ефірний час, то решта часу, що залишилася до завершення 60-хвилинного (100-хвилинного) ефірного часу теледебатів, надається в повному обсязі іншому учаснику цих теледебатів для проведення ним передвиборної агітації у прямому ефірі.

Якщо ж з інших причин ефірний час, наданий кандидатам на пост Президента України для участі у теледебатах, використано не в повному обсязі, то Національна телекомпанія України може використовувати такий ефірний час на свій розсуд на умовах, зазначених у цьому пункті Положення.

Секретар Центральної виборчої комісії
В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

ХЕРСОНЩИНА

Край, де небо на степ задивилось…

Степ. У всі віки він був символом простору, волі, розмаху. Степ… У всі часи він був джерелом муз та натхнення — чи не йому відведено найбільше місця в творах відомих майстрів пера та пензля. Не кожен здатний полюбити його — спекотний, безводний, скупий на врожаї…

«Усе залежить від керівництва на місцях», — доволі часто чуємо. Переконатися в правдивості цих слів змогли журналісти, побувавши в «найбільш степовому» Нижньосірогозькому районі. Про людей, що приборкують Степ, наша розповідь.

Коли батько свій, не привезений

До Шмигирівського треба їхати, коли… йде дощ. Отоді у голови райдержадміністрації — гарний настрій, отож, є нагода його «розговорити». У саму негоду, коли небо й земля злилися в суцільну водяну завісу, то там, то тут зблискуючи грозою, добиралися ми до Нижніх Сірогоз, що майже за дві сотні кілометрів на схід від обласного центру. М. Шмигирівського ми застали в доброму настрої:

— Вчасно, вчасно дощик капнув. Якраз тільки впоралися з косовицею, — смаковито пихкотів цигаркою Микола Павлович. — Добре жнивували хлопці: по 33 центнери в «Промені», майже по 30 — у «Дружбі».

Про дощ і настрій голови згадала тут не випадково. Знаючи М. Шмигирівського далеко не перший рік, майже за звичку взяла при зустрічі найперше запитати: чи є вода в Балці? Адже Нижньосірогозький район в уяві ототожнюється з запеклим степом, де найпершою проблемою була і є вода. Жодної річки на території, лише «балки»: Уварова, Німецька, Толоцька, Дурна, Суха, Вовча — будь-яка заглибина у степовому ландшафті, де затримувалася волога, ставала топонімічним «об'єктом». Лиш одна, Сірогозька балка живиться, крім дощової, частково скидами дніпровської води, що йдуть з каналу в сусідньому районі.

Засушливі малогумусні та солонцюваті ґрунти степу щедро политі селянським потом. Тож що може більше радувати голову, степовика з діда-прадіда, як не врожаї. Третину території району займають площі під зерновими, більше половини з них — озима пшениця. Утім, приводом для поїздки у віддалені Нижні Сірогози послужила, крім дощу, ще одна подія. Восьмого числа восьмого місяця виповнилося вісім років, як Микола Шмигирівський перебуває на посаді голови РДА. А для «кадрово-кадрильної», за висловом нашого Президента, Херсонщини — це вам не абищо, а подія, гідна книги рекордів. Єдиний в області такий «старий», вже при восьмому губернаторові працює. Найближчий його «наступник» тільки шестирічка відзначив, решта так: рік-півтора, часом і вибори чергові не встигає провести голова, як міняють його. Чоловік, може, й тямущий, але ж хіба увійде в «курс», як свій? Тож, погодьтеся, вісім років — дата помітна.

У чому секрет Шмигирівського? Та в тому ж таки степу. Тут народилися й жили діди й батьки, звідси нікуди, хіба що на навчання в інституті, не виїздив і він. У 22 роки прийняв у керівництво бригаду, а згодом очолив і колективне господарство. Найпорук господарство, старається, сором задніх пасти. Та ж мабуть відчуває батькове сприяння й покровительство?

— Аякже, — погоджується Шмигирівський, — на літучках найперше й найбільше розносу отримує.

— А самому часто перепадало? — запитую Шмигирівського.

Олександр ПОПОВ і Павло ПАВЛОВ

— Ще й як! — каже голова.

Ще за колгоспних часів не боявся Шмигирівський непокору виявляти. Коли оголошували графік сівби, він, агроном , покладався не на вказівки, а на показання. Сіяв не тоді, коли начальство хотіло, а тоді, коли земля. Три догани в особову справу заробив в одну й ту саму пору — під час весняної сівби.

Найпомітніша риса вдачі Шмигирівського, відзначають усі, хто його знає, вміння слухати людей. Він ніколи не уникає нагоди поспілкуватися з земляками, до Шмигирівського завжди легко потрапити на прийом, а з кабінету голови постійно прочинені двері до сусідньої зали засідань. І навіть у ті часи, коли люди, доведені до відчаю кількамісячними затримками пенсій, зарплат, «атакою» йшли на владу, Шмигирівський запрошував усіх до зали й, не криючись, виходив до земляків на нелегку розмову.

— Важко й боляче дивитися у вічі тим, хто пам'ятає тебе малим хлопчиськом, хто своїми руками чесно ростив хліб, дітей, плекав цю землю для нас, любив цей нещадний степ, — задумливо промовляє Микола Павлович, у котрого вже в самою1 рівно піввіку за плечима. — Як не зробити всього, що можеш, для цих людей?

Мабуть, сірогозцям всетаки пощастило, що мають за голову свого, не привезеного з обласного центру. У їхнього Павловича й прізвисько «домашнє»: батько. З юності, як бригадиром став, пристало. Та й той факт, що Шмигирівський після призначення не перебрався швиденько до райцентру, а продовжує їздити щодня у свою сільську хату, люди розцінюють, як «плюс». До схід сонця встає голова, 30-кілометровою дорогою на роботу встигає побувати скрізь і побачити все сам, а не чекати, доки доповідатимуть заступники.

Та й те, що вдруге обирають Шмигирівського депутатом обласної ради, свідчить про авторитет керівника.

— Не сховаєшся від людей, відповідати доведеться, бо тут жити тобі, й дітям, і онукам, — каже Микола Павлович. Справді, і в сина люди спитають — прийняв Павло з батькових

Павлов Павло, що село напоїв

Якої теми торкнешся у розмовах із сірогозцями, усі вони рано чи пізно зводяться до води. Глибоко, набагато глибше, ніж скіфське золото, ховає Степ життєдайний скарб. Коли прийшла в засушливий край цивілізація, артезіанські свердловини довелося бити глибиною до ста метрів. Значно ближче знаходили археологи у сірогозьких курганах скарби, що тепер прикрашають музеї Києва, Москви й Петербурга. Жовтий, Золотий Бик — так у перекладі краєзнавців звучить назва Сірогози, пов'язують її з курганом Огуз, що в перекладі означає «бик», з якого розпочиналася історія археологічних розкопок у Таврії. Населені пункти Сірогози, Верхні Сірогози, Нижні Сірогози, залізнична станція Сірогози, Сірогозька Балка — у місцевій топоніміці зустрічається те саме «бикове» коріння. Вочевидь, прагнули люди прихилити до себе міць і силу невибагливої у безводному степу тварини. За вміння «нести» воду поціновують у цім краї і людей.

— Поїдьте до Павлова, у Нижні Торгаї, добре господарює сільський голова, вода безперебійно є, — не замислюючись радить голова районної ради Олександр Попов, коли цікавлюся позитивним досвідом самоврядування сільської громади.

— З якою думкою прокидається вранці сільський голова? — цікавлюся з порога в Павла Семеновича, що чекає на нас у Нижньоторгаївській сільраді.

— З однією: чи не вийшла за ніч з ладу якась із свердловин, — наче змовившись із Поповим, каже Павлов. Свою роботу сільський голова починав з води — з 11 свердловин на той час працювала лише одна. Решту розкурочили «металісти», відключили за борги енергетики. Сто разів їздив до області, каже голова, а потім «засів» у кабінетах «Обленерго»на чотири дні і таки добився, аби «скостили» суму до реальної цифри, без накруток і штрафів, а що залишилося, реструктуризували. А тоді пішов голова з депутатами по хатах — переконувати: будуть платити — буде вода. Нині в селі з населенням у 1300 чоловік не платять лише п'ятеро.

Село ожило, клумби з квітами у центрі навіть з'явилися. Коли розпалося базове господарство, встигла громада зберегти робочі місця: тік, пекарню, молочарню, майстерні, іншу сільську «індустрію» передали в оренду своїм, місцевим кмітливим господарям. Дивина, але навіть інвестора в село привабили — одна з одеських фірм придбала у громади землю і зводить у притрасовому селі автозаправну станцію. Таке рішення депутати ухвалили згідно з програмою виділення земель під комерційну діяльність. Про рівень життя сільчан свідчить, певне, й той факт, що в селі працює три кафе-бари, а в місцевому Будинку культури бюджет утримує п'ятьох «культурників». На перших порах, пригадує Павло Павлов, «тримали» голову щоденні ранкові черги біля кабінету: тому щось підписати, тому виписати, оформити. І всі поспішають на автобус — з тими довідками до райцентру, далі оббивати пороги. На найближчій сесії увели в штат соціального працівника. Тепер усі папери збирають разом, голова підписує, а вже соціальний працівник сама їде до райцентру.

Нижньоторгаївська громада першою в районі використала пропозицію центру зайнятості і 10 сільських жителів, хто стоїть на обліку, залучила до громадських робіт.

Тут першими створили сільський комунгосп. Павлов, проявивши певну наполегливість, устиг вихопити із збанкрутілого господарства техніку, яку вже вивозили. А люди дивилися на те і плакали. Почали «наїжджати» ліквідатори: мовляв, майно колгоспникам належить. «А я для кого беру?» — наполіг голова. Провели сходку, вирішили своє, спільне, собі ж на службу й поставити. Селяни підтримали політику сільської ради.

Сьогодні куб води в Нижніх Торгаях коштує в 1 грн. 70 коп., але люди платять 1 грн. 04 коп. Здешевили за рахунок того, каже Павло Семенович, що місцеві господарі надають окрему техніку, пальне для потреб сількомунгоспу на благодійних засадах.

Сприяє депутатський корпус і здоровій конкуренції. У селі, на 460 садибах самих лише корів утримують селяни понад 500 голів, не рахуючи іншої худоби. Молока, хоч залийся. Та приймають його у Нижніх Торгаях по найвищій у районі ціні — 65 копійок за літр. Бо створила сільрада додатково два молокоприймальні пункти для різних переробників, от вони в умовах конкуренції й пристають на ціну, що людей задовольняє.

Незабаром на базі Нижньоторгаївської сільради має відбутися обласний семінар з розвитку соціальної сфери на селі.

Асфальт у нас — не розкіш,

— жартують селяни в Новопетрівці. За рівнем благоустрою село в районі на одному з перших місць. Особисто мене, коли в'їхали, вразив металевий ажурний парканчик уздовж дороги, свіжопофарбований, ще й не просох. Просто не вірилося, що його досі не поцупили «металісти».

— Оце тільки завершила зі своїми дівчатами фарбувати, — повідомляє з порога сільський голова Зоя Лозицька. Роботу на благо громади з сапою, щіткою, вапном чи фарбою сільрадівські «дівчата» вважають цілком звичним явищем.

В Новопетрівці впорядковано вулиці, реконструйовано дороги, працює будинок культури, є кафе «Козацький дозор». За рахунок господарства та добровільних пожертв реставрували костьол.

— А як з водою? — цікавлюся з обізнаним виглядом.

Дорогою ціною, довгою дорогою прийшла вода в село. В різних місцях били люди колодязі — скрізь солона. Довелося тягти аж із відділкового села, за 15 кілометрів. У тісній супрязі працюють обидва голови — сільський Зоя Лозицька та голова господарства Павло Шмигирівський, якого люди, попри молодий вік, вдруге обирають депутатом райради.

Зоя ЛОЗИЦЬКА

І ще одна особливість, котра, хоч-не-хоч, характеризує місцеву владу. Сільські крамниці в районі, кафе, бари належать не заїжджим комерсантам, а місцевим господарствам. І селянам вигідно: можна взяти товар у магазині, посидіти в барі, чарчину-другу пропустити — в рахунок зарплати чи на свій пай. І гроші від торгівлі йдуть до громадської казни.

«Показуй поле», — кричали турки

Обговорюючи земельну політику, керівники господарств розуміють, що з пресою треба бути обережним: скажеш не те — попаде від начальства. Хіба селянам пристало обговорювати, що високі уми «нагорі» пропонують? Тож тільки власним баченням і діляться:

— Довели нам на наступний рік план під зерно більший, ніж нині. Посіяти можна, а збирати чим? — розмірковує голова господарства «Новопетрівське» Павло Шмигирівський. — Наші комбайни давно вичерпали ресурс, не впоратися ними. Он нині жнива затяглися не лише через дощі, а й через нестачу та «повільність» у роботі власних агрегатів. Інша справа — турки, в яких варто досвід переймати. Господарства, які уклали угоду з ними, швидко й без втрат впоралися з косовицею. Працюють на іноземній техніці. Розповідають, прибули зі Скадовська пізно увечері і кричать голові через перекладача: показуй, де поле! Вдень і вночі втрьох двома комбайнами працювали, втричі швидше зібрали, ніж ми думали. Не розуміють селяни і цінової політики: за тонну фуражного збіжжя їм пропонують 370 грн., а за тонну солярки віддай 2 200 грн. Жорсткі, непосильні ціни на електроенергію, — згодні, що треба нам і футбольну марку тримати, але ж і тут наші програли — тим же туркам.

Не врегульоване досі питання з майновим паєм, але ж механізм вирішення усіх проблем через загальні збори нині не спроможний діяти.

— Не зібрати необхідний кворум пайовиків, скільки не намагався , — ділиться наболілим голова СТОВ «Верхньосірогозьке» Іван Кураков, — Варто подумати на державному рівні, адже це проблема не лише одного господарства.

Нині відчувають аграрії гостру потребу в юридичній допомозі, але скільки не подавав запит до центру зайнятості, продовжує Іван Пилипович, кваліфікованих «земельних» юристів так і не знайшлося. Змушені користуватися послугами фахівців із обласного центру, що далеко й незручно. За розумних цін на добрива, пальне, гербіциди можна було б більші врожаї мати і не лише на дощі покладатися. Родив же степ і по 60 центнерів, і більше. Іван Кураков пригадує, як, працюючи ще рядовим комбайнером, на окремих ланах збирав на круг по 75 центнерів! Нині ж за 30 ладні механізаторам Героя давати.

Утім, оптимізму, якого цьогоріч додали степовикам дощі, керівникам не приховати: якщо все вирощене на полях зберемо і з розумом розпорядимося, вистачить, кажуть, розрахуватися з усіма…

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Нижні Сірогози.

Фото автора.

P.S.: *Завершуючи ці дорожньо-дощові нотатки, хочеться знову повернутися до їхніх героїв. Чи то випадково, а чи навпаки, всіх їх об'єднує одне: вони народилися й все життя живуть отут, у Степу, де хмари білим лебедем летять й ламають білі крила об кургани.*

Чолом вам, Степовики! Хай щедро віддячить земля, котру ви полюбили назавжди.

НА СВОЇЙ ЗЕМЛІ

Їх обох — Володі і Станіслава — могло б давно вже не бути в Рогізні! Он скільки односельців піднімають чужу економіку на чужій землі. Уже й повертатися дехто не хоче. Роботящі Франтійчуки, можливо, знайшли б там також своє місце. Та тільки не змогли покинути ні батьків, ні землю.

Або кури, або бджоли

— Пригадуєте наш завод «Електроприлад»? Мало не всіх, хто там працював, скоротили. Я за фахом — інженер-конструктор. Куди в Кам'янці податися, коли всі підприємства зупинилися? Недовго думаючи, взялися з братом за дідівське ремесло: сушили сушню, возили на північ, у Росію. Потім вирішив насадити сад. Коли дочекався перших плодів, зрозумів: не те.

На жаль, продавці щеп не завжди добросовісні, різне продають. Як тільки не викручуються, чого не вигадують, щоб продати. Під сезон навіть і відрослі дички пропонують. Такі гарні. Високі. А справжня щепа за рік ніяк не виженеться на метр, добре, аби прижилася. Не дивно, що й Станіслав натрапив на обман. Перечитав знову і знову гори книг, знайшов добрі підщепи аж у Молдавії, і сортові деревця виростив.

— Біля нової справи ввійшов у такий смак, що вона стала справою життя. На паях наших батьків, батьків дружин на Дністрових схилах маємо тепер сад, розарій, розсадник. Брат на квітах спеціалізується. Хоча й у мене, бачите, яка теплиця з трояндами біля господи. Питаєте, чи займатимуся переробкою фруктів? Ні, в нас у селі вже є чоловік, який саме на цьому свій бізнес зробив. Спеціалізація необхідна: бо будуть або кури, або бджоли, як у нас кажуть.

Відродити тую славу...

По саджанці до Франтійчуків іде стільки охочих, що Станіслав ніяк не може засадити біля своєї хати ряд персиками, де вже давно навіть ями покопав та перегною навіз. Розбирають геть усе. Але це приносить йому невимовну втіху: треба, щоб якомога більше людей мало чудові дерева, добірні плоди. Без «інструкції» жодного не відпускає. Навіть людина з добрими помислами може згубити чудове деревце, якщо перевантажить його. Станіслав зумисне підбирає менш вибагливі сорти, розраховані на любителя, а не на професіонала.

Він віднайшов у Львівській області та Києві селекціонерів Шестопалів, Копанів, які мають чудові запатентовані сорти. Від них привіз порічки «Сніжана» з 20-сантиметровими кетягами, абрикос «Красень Києва» та багато інших новинок, про які читав лише в журналах. Часто бувають брати й на селекційних станціях, де дбають про нові та перспективні сорти.

Цей край — золотий для садівництва. Особливо берег Дністра, звідки, кажуть, самій Клеопатрі копчені сливи возили. Нині минулу славу підтримують ще кілька сіл, які за радянських часів спеціалізувалися на садівництві.

— Скільки буде Україна, стільки буде і яблуня в нас. Карликові сади, до речі, були відомі ще 300 років тому. Недавно за них узялася Європа. А загалом закордон працює з інтенсивними садами, де за сезон роблять понад 10 хімічних обробок. Ті яблука власники своїм дітям не дають... Це як «ніжки Буша». Комусь їх сплавити треба. А в нас, дивіться, не було з весни до середини липня практично жодного доброго дощу, а дерева як облиті. Обприскували лише раз.

Широкі гони дають змогу запустити фрезу для знищення бур'янів, які крадуть у деревцят поживу. Так само на гонах, де висаджені агрус, йошта, порічки, смородина та полуниця. Коли Хмельницька обласна дорадча служба, яка консультує фермерів, проводить конференції міжнародного масштабу, Рогізну не обминають. Із захватом дивляться іноземці на багатющу землю, якій господар зумів дати лад. До братів прихильно ставляться в районі, сподіваються, що приклад Франтійчуків спонукатиме працювати краще й інших.

А де ж підтримка держави?

— Хочете чесно? Я без неї обійдуся. Брат також. І всі, хто себе поважає. Не треба нам тих копійок, які виплачували, коли ми були безробітними. І політику на нас робити не слід — мовляв, черговий претендент на головне крісло підтримує садівників. Ліпше нехай не заважають. З таких садів можна наповнити ринок фруктами, щоб не возити їх з Молдавії. Бо інакше соромно. Ми ж, українці, не безрукі. Пригадуєте часи, коли поляки до нас човникували, всілякими дрібничками торгували? А потім усі взялися за землю. Тепер кличуть наших до себе на збирання врожаю за такі-сякі заробітки. Тим часом власна земля бур'янами зароста. Чи ж не краще збирати на ній плоди?! Вона в нас родючіша, ніж у Польщі.

На плантаціях у братів зайнята вся родина. Навіть дружина Станіслава Ніна, яка ще досі їздить у місто до своєї «швидкої», де працює медсестрою, скоріш за все робить це вже за інерцією. Звикла. А душа її тут. Справді, чого ще прагнути жінці, коли люблячий чоловік при роботі, яка йому до снаги і до душі, коли в новій оселі є всі міські вигоди? Тільки й того, що в селі ще немає Інтернету. А то Славко мріє про власний сайт. І син, допомагаючи батькові, формує електронні папки з чудовими знімками ягідників, друкує анотації та прайси, дарма що йому лише 14. Знає все не гірш за батька.

Глорія вінчає працю

— Якщо хочете, щоб букет довго радував, візьміть його у Володі Франтійчука, — почула на ринку. Ось так і познайомилася зі Славковим братом. Таким же по-юнацьки струнким. Якщо кожній квітці вклоняєшся, не станеш носієм солідного живота. Коли в колгоспі ділили майно на сертифікати, Микола Франтійчук порадив синам узяти теплицю. Але огірків-помідорів вирішили не вирощувати. Це вже в районі є. А от по квіти до Польщі їздять. Нині колекція Володимира становить майже 80 сортів квітів.

Коли на шипшиновій підщепі розквітає перша квітка, вона стає героїнею дня. Її фотографують, про неї говорять усі — і малі, й дорослі. Деякі троянди нагадують кольорами скоріше... орхідеї. Інші схожі на вишуканий велюр. Володимир у цій справі такий же новатор, як і Станіслав. Поки що вирощують виведене іншими, але експериментувати люблять. Хтозна, може, братам справді судилася селекціонерська доля? Попереду ціле життя. Обидва молоді. Років десять тому думалося про порятунок від бідності, безробіття, тепер же мріється про слід на землі. Високі матерії? Як для кого. Але краще про них думали б ті, хто топить своє неробство в пляшці та днями стирчить на лавці біля воріт у тій же Рогізні, скоса поглядаючи на роботящих сусідів. Перефразовуючи древніх, які казали, що слава вінчає музу, скажу: слава вінчає працю. До речі, слава називалася глорія. Як один з популярних сортів троянд, кольору сонця та золота.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: Франтійчуки на трояндових гонах.

Фото автора.

РЕАЛІЇ

Картопляна ЛИХОманка

Цьогорічний високий врожай «другого хліба» не радує селян Волині. Його просто нікуди діти

Мої знайомі з приміського села Жидичин не могли натішитись, коли викопали картоплю. Врожай видався на славу. Що не сотка — то три центнери добірних бульб. А тут ще й фірма «Волиньздоровсервіс» оголосила в газетах, що можна обміняти картоплю на санаторні путівки. Хоч їдь у Трускавець, хоч у Немирів, а можна й на інші відомі курорти податися. Тож вирішили, що поїдуть разом. Та хороший настрій подружжя пропав, коли довідалися, що за центнер платять лише по 23 гривні і за кожну путівку доведеться віддати по 8—9 тонн картоплі... По цілій вантажівці. Справжнісінький тобі грабіж серед білого дня. Але ж де подіти картоплю, коли її ніхто не приймає? Такі думки сьогодні тривожать в області тисячі селянських родин. Затрачено багато праці, витрачено великі кошти, а вирощений врожай, виявляється, нікому не потрібний.

Щороку Волинь виробляє в середньому мільйон тонн картоплі, у врожайні — до півтора мільйона. Це удвічі-тричі більше, ніж потрібно для внутрішньобласного споживання. Раніше її охоче купували в східному і південному регіонах України, а за радянських часів десятками тисяч тонн відправляли в Москву і Ленінград. Цього літа щедрі дощі йшли по всій Україні, тож і картопля вродила повсюди добре. До того ж значно зросли ціни на пальне: щоб привезти з Волині на Миколаївщину КамАЗ бульб, треба лише на нього витратити 1200 гривень. Тож немає сьогодні у селах покупців з інших областей. А для багатьох волинян продаж картоплі був одним із серйозних джерел поповнення сімейного бюджету. У поліських районах за площами ця культура поступається лише житу. Уявіть собі стан селянина, який посадив два-три гектари картоплі, має для реалізації 30—40 тонн бульби, а покупців на неї нема. Що робити? Згодовувати худобі? Але скільки її треба мати, щоб спожила таку масу корму. А поголів'я швидко не наростиш. До того ж гроші потрібні вже зараз, щоб купити на зиму паливо, одяг, взуття...

А втім, картопля могла б стати сировиною для підприємств харчової промисловості. Раніше в області працював Ковельський крохмальний завод, який, крім крохмалю, виготовляв ще й сушену картоплю для потреб армії, такі виробництва діяли на овочесушильних заводах у селищах Головно і Заболоття. Щороку вони разом переробляли до 50 тисяч тонн бульб. Сьогодні ніхто цим не займається. Майже стільки бульб планувалося переробляти для виробництва різноманітних продуктів на Старовижівському заводі картоплепродуктів. Однак вклавши в його будівництво мільйони гривень, столичні урядовці вирішили, що таке підприємство для Волині не потрібне і об'єкт заморозили. Кажуть, що нині підприємці з Донбасу планують використати його для інших цілей.

До Першої світової війни на Волині діяло понад двадцять гуралень. Основною сировиною для них служила теж картопля. Фахівці запевняють, що спирт із неї виходить не гірший, ніж із зерна. У місті Любомлі в міжвоєнний період з нього виготовляли святкову горілку «Пейсаховку». Потім про це забули. А дарма, на спирт могла б йти і дешева некондиційна картопля. Та і врожайність «другого хліба» набагато вища, ніж пшениці чи жита. А зерно можна було пустити на інші цілі або продати за кордон.

— Такі проблеми із збутом на Волині виникають періодично, — каже заступник директора Волинського інституту агропромислового виробництва з наукової роботи Віталій Пахольчук. — Зазвичай наступного року після врожайного площі під картоплею в області скорочуються, і ціна на неї різко йде вгору. Пам'ятаєте, як п'ять років тому навіть на Волині кілограм бульб коштував 90 копійок. У південному і східному регіонах України ціна була ще вищою. А відновити площі в картоплярстві значно важче, ніж у зерновому секторі. Тому держава має взяти цю проблему під свою опіку. Потрібно розробити відповідну програму, яка передбачала б збільшення використання картоплі на технічні і кормові цілі, її експорт в Росію, країни Середньої Азії, Кавказу. Не можна допускати, щоб праця селян пропадала даремно.

Уряди-годи й зараз у села приїжджають покупці. Але за кілограм добірної картоплі вони платять лише 20—25 копійок, а то й навіть 15—17. Хто знає, яка це трудомістка і високозатратна культура, той зрозуміє, що така ціна — відверте знущання над виробниками. У Ківерцівському, Локачинському, Турійському районах, в яких мені довелося побувати цієї осені, селяни рішуче налаштовані наступного року скоротити удвічі-тричі площі під картоплею.

Тож наступної осені слід чекати скорочення валового збору картоплі. Лише стабільна ціна на картоплю зробить таким самим і її виробництво. На думку Віталія Пахольчука, вона має бути зафіксована на рівні 65—70 копійок. Тоді ціна буде прийнятна і для виробників, і для споживачів. А нехтування інтересів однієї із сторін, як бачимо, призводить до серйозних втрат.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Звичайнісінька самоуправство

Наш землевпорядник під час безоплатного передавання нам земельних ділянок вимагає плати за землевпорядні роботи більш як 200 гривень, хоча в сусідньому селі беруть удвічі менше, мовляв, у нас кращі землі. Чи має він право самостійно встановлювати розмір плати за такі роботи? Чи, можливо, є визначені тарифи?

Марія ХРУЩ.

Чернігівська область.

Тарифи, звичайно, є. Постановою Кабінету Міністрів України № 1548 від 25.12.1996 р. повноваження щодо регулювання цін (тарифів) на розроблення документації із землеустрою, проведення землеоціночних робіт та визначення граничних розмірів плати з виконання землевпорядних робіт у разі безоплатного передавання громадянам земельних ділянок покладено на Державний комітет України з земельних ресурсів, який погоджує їх з Міністерством фінансів і Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції. Тож дії землевпорядника не що інше, як звичайнісіньке самоуправство, їх ви можете оскаржити, звернувшись до районного відділу земельних ресурсів.

На сьогодні граничні розміри плати з виконання землевпорядних робіт на земельних ділянках визначено залежно від подальшого призначення земельної ділянки. Так, для ведення особистого селянського господарства розмір плати має бути не більшим як 150 гривень. Якщо земельна ділянка призначена для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) або для індивідуального дачного будівництва, то потрібно платити не більше 176 грн. А для ведення садівництва та будівництва індивідуальних гаражів плата не повинна перевищувати 132 гривні. Але не забувайте, що ціни вказано без податку на додану вартість.

Наталія ХОМЕНКО.

Не треба плутати патріотизм з націоналізмом

Прийняття Верховною Радою за основу Загальнодержавної програми патріотичного виховання молоді на 2004—2008 роки змушує мене поділитися власними думками щодо цієї важливої проблеми.

Програма патріотичного виховання молоді занадто декларативна, механізм реалізації цих завдань на практиці не визначено. Фактично це перелік побажань, які не підкріплені ні фінансово, ні організаційно.

Україні об'єктивно необхідна грунтовна й послідовна політика патріотичного виховання. Щодо цього сумнівів ні в кого не виникає. Патріотичне виховання молоді є однією з головних складових національної безпеки України.

В умовах, коли вже майже два десятиліття триває знецінення традиційних моральних норм і цінностей, зберігається невизначеність в оцінці подій історичного минулого українського народу, єдина державна політика і державна система патріотичного виховання молоді потрібні, як ніколи. Але будь-які порожні декларації в цій аж ніяк не простій сфері дають лише негативний ефект.

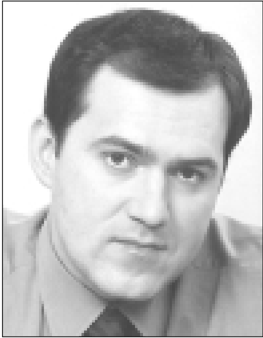

Виховувати треба власним прикладом

Звичайно, головним інститутом, який забезпечує організацію і функціонування системи патріотичного виховання молоді, є держава. Однак без тісної співпраці з ветеранськими, молодіжними, дитячими організаціями, людьми з активною громадською позицією ця робота приречена на невдачу. Вона перетвориться на пропаганду, яка не викликатиме довіри в молодіжному середовищі.

Особливо хочу відзначити роль ветеранів у патріотичному вихованні. Формування патріотичних почуттів і національної свідомості молодих громадян повинно будуватися не на абстрактній ідеології (неважливо якій — комуністичній, націоналістичній, ліберальній чи ще якійсь), а на конкретних прикладах героїчної боротьби нашого народу за свободу і незалежність Батьківщини. Передусім це стосується періоду Великої Вітчизняної війни, коли під питання було поставлено саме фізичне існування українців.

Саме залучення ветеранів до молоді в дусі патріотизму допоможе дійти того розуміння духовної єдності поколінь та спільності культурної спадщини, якого нам нині так бракує. Мій досвід депутатської роботи і у Харківській міськраді, і у Верховній Раді свідчить, що без активної участі ветеранських організацій патріотичне виховання перетворюється на фарс. Люди, які власним прикладом, усім своїм життям доводять, що любов до Батьківщини не вигадка державної пропаганди, а моральний імператив, є найкращий приклад для молодого покоління.

Патріотизм і соціальна відповідальність бізнесу

Безперечно, потрібне чітке визначення механізмів економічного стимулювання суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють підтримку заходів ветеранських, молодіжних і дитячих громадських організацій, спрямованих на патріотичне виховання молоді. В українських ділових колах уже давно є розуміння того, що соціальна відповідальність бізнесу — це не примха часу, а важливий елемент суспільної стабільності.

З другого боку, не можна створювати довкола патріотичного виховання системи пільг та привілеїв. Так само не можна змушувати бізнес давати гроші на виховну роботу «з-під палки». Патріотичне виховання й адміністративний тиск — це речі несумісні.

Я вважаю, що кошти, спрямовані підприємцем на фінансове сприяння патріотичним заходам, можуть враховуватися під час обчислення податку на прибуток. Приміром, половина суми, що її використано на патріотичне виховання молоді, віднімається з нарахованого податку. Тобто фактично йдеться про те, що держава та соціально відповідальний бізнес фінансують патріотичне виховання на паритетних засадах, підтримуючи при цьому роботу відповідних громадських організацій. Якщо ми зможемо налагодити цю взаємодію, це стане великим кроком у напрямі розбудови громадянського суспільства, про яке в нас дуже люблять говорити з високих трибун.

Патріотичне виховання — не «суспільне навантаження», а почесне право

Викликає питання пункт «Активізація діяльності органів державної влади у сфері патріотичного виховання молодого покоління», який, зокрема, передбачає «сприяння формуванню позитивного іміджу українських естрадних виконавців, діячів культури і мистецтва, спортсменів, активне залучення їх до патріотичного виховання молоді». Тобто фактично йдеться про те, що державна влада повинна працювати на імідж окремих співаків, гумористів чи хокеїстів, щоб потім вони брали участь у виховній роботі. Хто буде відбирати цих потенційних зірок, та з яких коштів фінансуватиметься їхня «розкрутка»? Складається враження, що автори програми збираються створювати для молоді якихось кумирів, які потім на громадських засадах учитимуть, як правильно любити Україну. Чи, може, треба створити загальнодержавний рейтинг патріотичності митців та спортсменів і виділяти переможцям стипендії на підтримку іміджу?

Патріотичне виховання — це не таке собі «суспільне навантаження», як казали за радянських часів. І навіть не почесний громадянський обов'язок для різного роду «зірок». Це право бути зразком для молодого покоління. Право, яке ще треба заслужити. А залучення певної особистості до патріотичного виховання — це визнання її авторитету, мудрості, визначних досягнень, заслуг перед Батьківщиною врешті-решт.

Держава повинна створити такі умови (передусім це стосується морального, а не матеріального боку справи), щоб «зірки» шоу-бізнесу змагалися за право виступити, наприклад, на концерті до Дня Перемоги. Адже в усьому світі це велика честь. А в нас патріотичні заходи для багатьох співаків та музикантів — лише можливість заробити зайву копійчину, зробити собі паблісіті та поскаржитися на російських конкурентів.

Нам не потрібні цензура і пропаганда

Важко заперечувати необхідність посилення патріотичної спрямованості програм радіомовлення та телебачення, матеріалів друкованих засобів масової інформації. Водночас усі ми добре пам'ятаємо, як нас «спрямовували» за радянських часів. Категорично неприпустимо плутати патріотичне виховання з промивкою мізків. Це лише викликатиме спротив у молодих людей, формуватиме почуття відчуженості від власної держави.

У СРСР мільйони людей ходили на 7 листопада та 1 травня на демонстрації, носили лозунги та прапори, і все це було дуже патріотично. Та коли радянська влада опинилася в небезпеці, ніхто не кинувся її захищати. Тож не треба повторювати ці помилки.

Штучне насадження патріотичних настроїв у ЗМІ категорично неприпустиме. До того ж в епоху Інтернету це просто безглуздо — завжди можна знайти альтернативне джерело інформації. Змушувати молодих людей любити власну Батьківщину — це абсурдне приниження гідності наших громадян. Ця любов і так є в серці кожного, хто народився і виріс на цій землі. Потрібно лише створити в суспільстві такий клімат, щоб це почуття стало чинником його інтеграції, фундаментом громадської злагоди і порозуміння.

Православ'я — духовна основа нашого патріотизму

Україна — християнська православна країна. Православна церква завжди була не лише оберегом духовності нашого народу, а й колискою патріотизму. Переконаний, що релігійна складова є надзвичайно важливим елементом патріотичного виховання. Адже в цьому разі йдеться не про ідеологічну чи політичну кон'юнктуру, якою дуже часто підмінюють патріотизм, а про вічні цінності. Українська держава має гарантувати всі права євреям, татарам чи полякам. Але ж для цього зовсім не потрібно відмовлятись від власної національної культури. Саме поняття соборності, про яку модно тепер стало говорити і яка у програмі називається «основою української національної ідеї», має православне походження.

Відсутність в урядовців розуміння необхідності патріотичного виховання молоді в руслі християнської традиції призводить до того, що ці функції переймають на себе закордонні пастори. Чи йде таке місіонерство на користь нашому суспільству? Чи сприяє воно утвердженню в молодіжному середовищі духу патріотизму?

Нам не треба вигадувати велосипед чи завозити його з-за кордону. Маємо тільки пам'ятати власну історію — традиції козацького патріотизму і православного братства, які дали можливість нашому народові вистояти і проти татарської навали, і проти польської колонізації, і проти фашизму.

Можна говорити російською і щиро любити Україну

Викликає питання положення програми щодо підтримки україномовних молодіжних друкованих засобів масової інформації, теле- та радіопрограм, Інтернет-центрів. Не треба плутати патріотизм і націоналізм! Спроби вести патріотичне виховання виключно українською мовою ніколи не дадуть належного результату. Адже більшість молодих людей в Україні говорить російською мовою. Це факт, з яким треба рахуватися. Ми повинні виховувати не українських націоналістів, а патріотів України. Тому молодіжні ЗМІ потрібно підтримувати, виходячи не з їхньої мови, а з того, які ідеї вони несуть у суспільство, як впливають на виховання молодих громадян.

Як представник Харківщини, я знаю цю ситуацію з власного досвіду. Насильницька українізація освіти аж ніяк не сприяє утвердженню патріотизму у молодіжному середовищі. Яна Клочкова, Андрій Шевченко чи брати Клички, які розмовляють російською мовою, своїм прикладом роблять значно більший внесок у патріотичне виховання молодих українців, ніж усі націоналісти разом узяті.

Будь-яка дискримінація — це порушення прав людини. Це стосується й так званої позитивної дискримінації, яка передбачає надання певних пільг чи привілеїв окремим соціальним групам за расовою, етнічною або, в нашому випадку, мовною ознакою.

Те саме стосується проблеми виховання у молоді поваги і шани до національної символіки. У нас є державна символіка, затверджена Конституцією України. Її має поважати і шанувати кожен громадянин, незалежно від віку чи походження. Водночас кожен народ має власну символіку — це і національні кольори, і пісні, і рослини, і традиційне вбрання. У росіян, поляків чи кримських татар є власні традиції, які становлять величезний культурний пласт поліетнічного суспільства України. І без опертя на ці традиції повноцінного патріотичного виховання у нас ніколи не буде.

Національна політика — дуже делікатна сфера. І систему патріотичного виховання молоді потрібно будувати, виходячи саме з цього. Інакше ми ризикуємо спровокувати в суспільстві протистояння на національному грунті. В молодіжному середовищі це особливо небезпечно, адже молодь відома своїм радикалізмом. І саме від нас, політиків, багато в чому залежить, стане цей радикалізм чинником націонал-екстремізму, чи ми зуміємо спрямувати його в русло конструктивного творення на благо всього суспільства.

Володимир ГОШОВСЬКИЙ,
народний депутат України.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332; 2001 р., № 48, ст. 255; 2002 р., № 11, ст. 82, № 14, ст. 94, № 29, ст. 196, ст. 197; 2003 р., № 39, ст. 337, ст. 338, ст. 339; 2004 р., № 22, ст. 310, ст. 311), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 9 вересня 2004 року.
№ 2005-IV.

Додаток до Закону України
від 9 вересня 2004 року № 2005-IV

Зміни, що вносяться до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації

Виключити з переліку таку позицію:
Орган управління МІНАГРОПРОМ
ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ
00387525 Матусівський державний племінний завод
258582, Шполянський район, с. Матусів
Кількість об'єктів — 1
Всього по органу управління — 1

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (щодо виключення радгоспу «Більковецький» з переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації)

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332; 2001 р., № 48, ст. 255; 2002 р., № 11, ст. 82, № 14, ст. 94, № 29, ст. 196, ст. 197; 2003 р., № 39, ст. 337, ст. 338, ст. 339; 2004 р., № 22, ст. 310, ст. 311), згідно з додатком.

2.Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 9 вересня 2004 року.
№ 2006-IV.

Додаток до Закону України
від 9 вересня 2004 року № 2006-IV

Зміни, що вносяться до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації

Виключити з переліку таку позицію:
Орган управління УКРФІТОТЕРАПІЯ
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ
00481653 Радгосп «Більковецький»
261236, Житомирська обл., Коростишівський район, с. Більковці
Кількість об'єктів — 1

Закон України

Про внесення зміни до статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац перший пункту 21 частини першої статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст.425; 1996 р., № 1, ст.1) замінити двома абзацами такого змісту:

«21) інвалідам I і II груп надається право безплатного проїзду один раз на рік (туди і назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом, а особам, які супроводжують інвалідів I групи (не більше одного супроводжуючого), — 50-процентна знижка вартості проїзду один раз на рік (туди і назад) зазначеними видами транспорту.

Інвалідам III групи надається право безплатного проїзду один раз на два роки (туди і назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом незалежно від наявності залізничного сполучення або проїзду один раз на рік (туди і назад) зазначеними видами транспорту з 50-процентною знижкою вартості проїзду».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 10 вересня 2004 року.
№ 2010-IV.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці № 81 1947 року про інспекцію праці у промисловості й торгівлі

Конвенцію Міжнародної організації праці № 81 1947 року про інспекцію праці у промисловості й торгівлі, прийняту 11 липня 1947 року, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 8 вересня 2004 року.
№ 1985-IV.

«І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь»

ОСВІТА

У Чернігові у роки незалежності постав досить унікальний освітній заклад — Українсько-Російський інститут (філія) Московського державного відкритого університету. Його своєрідною плюсовою візиткою у Поліському регіоні України стало те, що тут органічно поєднуються кращі традиції російської та вітчизняної вищої школи. Адже базова установа — Московський державний відкритий університет — колишній Всесоюзний заочний політехнічний інститут, який по праву вважався одним з провідних вузів Радянського Союзу. Нині ці традиції збережено, примножено, що дає можливість студентам інституту отримати ґрунтовні знання за прогресивними навчальними програмами, а значить, впевнено себе почувати на ринку праці, бути затребуваними у ринковому середовищі насамперед двох сусідніх держав. Про це та інше ми розмовляємо з професором, членом-кореспондентом Міжнародної академії мінеральних ресурсів, академіком Української академії наук, директором Українсько-Російського інституту ***Олександром ЖЕЛЕЗНЯКОМ.***

— У світі є близько двох десятків відкритих університетів, — розповідає він. — Їхня головна мета — надавати відкриту освіту, тобто доступну, народну, але водночас якісну, професійну та за різними формами: денною, заочною, дистанційною, екстерном. Студент може вільно обирати способи навчання, переводитись на інші факультети або навіть вчитись на двох факультетах одночасно. З одного боку, це створює певні труднощі для організаторів навчального процесу, а з другого — дає змогу всім бажаючим опанувати улюблений фах. Московський державний відкритий університет має багаторічний досвід у цій сфері. Провідні фахівці МДВУ — постійні учасники навчального процесу в Українсько-Російському інституті. Багато наших викладачів пройшли стажування в університеті. Отже, у Чернігові фактично експлуатуються на високому рівні передові навчальні процеси, програмне забезпечення, навчальна база одного з найбільш рейтингових вищих закладів Росії. Головний підсумковий козир філії — отримання нашими випускниками диплома престижного університету. При цьому вартість навчання в інституті майже у п'ять разів нижча, ніж у Москві. І ця деталь, до речі, спонукає багатьох гомельських, брянських та чернігівських випускників, які бажали навчатися у російській столиці, вступати саме до нашого освітнього закладу.

Спрямованість нашого освітнього закладу, котрий узяв на озброєння славнозвісні Шевченкові рядки «І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь», зацікавила Посла Російської Федерації в Україні Віктора Степановича Черномирдіна, який, до речі, теж свого часу закінчив МДВУ. Тож він по-справжньому опікується чернігівською філією своєї «альма матері». Посол уже кілька разів бував у стінах Українсько-Російського інституту, виступав перед його студентами та викладачами. Він погодився очолити піклувальну раду освітнього закладу. Днями відбулася приємна подія у житті нашого вузу — Віктор Степанович вручив у Чернігівській міськраді десять іменних стипендій кращим студентам інституту. Великий подарунок — щойно видані твори Олександра Пушкіна — отримала з рук посла наша бібліотека.

— Сьогодні великим плюсом будь-якого вузу є підготовка фахівців, які будуть затребувані на виробництві, в управлінських структурах. Чим у цьому плані можете похвалитися?

— Ми враховуємо реалії нашого життя і вносимо відповідні корективи у процес підготовки молодих спеціалістів. Спочатку здійснювали навчання за досить поширеними спеціальностями, наприклад «юриспруденція», «економіка та управління», «світова економіка». Зараз у нас з'явилась нова спеціальність, на яку вперше оголошено набір абітурієнтів у цьому році — «муніципальне та державне управління». В органах місцевого самоврядування, владних інституціях відчувається брак кваліфікованих кадрів. Сподіваюся, що незабаром ми випустимо добре підготовлених економістів, фінансистів для майбутньої роботи в міськ-, райвиконкомах, інших державних установах, органах місцевого самоврядування.

Приємно, що торік запити на наших випускників прийшли з Харкова, Дніпропетровська, Києва. Виправдала себе схема підготовки спеціалістів «під конкретного замовника», яку ми запровадили кілька років тому. Її суть полягає у тому, що вже з другого-третього курсів денної форми навчання надсилаємо потенційним роботодавцям резюме наших студентів. Потім з'ясовуємо, які вимоги у конкретної установи, організації до своїх працівників, що вони повинні знати та вміти, і вже готуємо спеціалістів під конкретні робочі місця.

— Олександре Васильовичу, як правило, чи не найголовніша проблема кожного молодого вузу — формування дієздатного педколективу...

— Одразу зазначу, що період становлення фахового колективу інституту протягом кількох років відбувся. Нині навчальний процес забезпечують 100 висококваліфікованих викладачів. Серед них 45 доцентів, кандидатів наук, п'ять професорів, докторів наук, членів різних галузевих академій. Навчально-консультаційний центр інтелектуального розвитку при інституті дає можливість студентам набути навички швидкого читання, пройти тренінги для розвитку пам'яті, спостережливості, підвищення інтелекту. Діють підготовчі курси. Маємо чудову бібліотеку, у фондах якої налічується 15 тисяч науково-методичних посібників.

— Мабуть, окрім успіхів, про які ви говорили, інститут має також і труднощі?

— Функціонування такої структури, як наша, у правовому полі України постійно відчуває проблему відсутності достатньої нормативної бази. Міністерство освіти та науки України, особисто міністр В. Кремень приділяють багато уваги вирішенню цього питання. За їх ініціативою ще в січні 2003 року між урядом Російської Федерації та Кабінетом Міністрів України було підписано відповідну угоду про взаємне створення та функціонування філіалів вищих навчальних закладів на території двох держав.

Але до цього часу відсутній реальний механізм їх легалізації та подальшої діяльності в Україні. Ця проблема загалом стосується й освітніх філій інших іноземних держав. Тому ми стикаємося з таким парадоксальним явищем, коли наш заклад, який займається виключно навчальною діяльністю та, по суті, є неприбутковим, сплачує податок на доходи та ПДВ. Тобто ми фактично поставлені на один щабель з фірмами, що, як то кажуть у народі, діють за принципом «купи-продай». Зрозуміло, що такий стан речей не йде на користь справі.

Все-таки сподіваємося, що нашими зусиллями та за сприяння Міністерства освіти і науки України ми зможемо побороти ці негаразди. Адже своєрідним девізом маємо один із улюблених висловів В. Черномирдіна — «вперед і прямо». У перспективі — впровадження найближчим часом дистанційної форми навчання з використанням найпередовіших інформаційних технологій. Технічна база вже є — встановлено систему супутникового зв'язку. Маємо відповідні плани щодо екстернату.

— Бажаємо вам подальших успіхів та вагомих наукових результатів.

— Дякую.

Інтерв'ю провів **Сергій ПАВЛЕНКО.**

Чернігів.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

На знімку: Віктор Черномирдін та Олександр Железняк вручають стипендію студенту 4-го курсу юридичного факультету Володимиру Сороці.

Філософські роздуми про сучасний тероризм

КОНФЕРЕНЦІЇ

Міжнародна наукова конференція на тему «Сучасний тероризм: філософія, ідеологія, форми прояву» відбулася у Житомирському держуніверситеті. Її організували кафедра філософії вузу разом з провідними фахівцями Національного інституту стратегічних досліджень та Національного інституту проблем міжнародної безпеки при РНБО.

Учасники конференції серед джерел ідеології ненависті називали, зокрема, негативні наслідки глобалізаційних процесів, зосередження значної частки світових багатств у руках невеликої групи людей. Було наголошено, що спроба приборкати терор приводить у дію ще більш неконтрольовану силу безсилля.

У своїй доповіді радник посольства РФ в Україні Всеволод Лоскутов, зокрема, наголосив, що сучасний тероризм не має ні національності, ні релігії. Сучасному терористу байдуже, кого вбивати, аби був ширший резонанс. Нинішній тероризм — феномен інформаційного суспільства, і без ЗМІ він був би малоефективний, адже що більше розповідають про жертви — то більше нагнітають страху. А це може спровокувати в країні, охопленій терором, перехід від демократії до авторитарного режиму.

Олексій КАВУН.

Житомир.

САМОВРЯДУВАННЯ

Програму «Питна вода Кіровоградщини» затвердили депутати обласної ради

Її реалізація, на думку народних обранців, дасть можливість стабілізувати та покращити забезпечення населення області якісною питною водою. Завдяки реалізації програми вдасться також покращити технічний та фінансово-економічний стан підприємств водогінно-каналізаційного господарства. Відтепер середньодобове споживання води у містах області становитиме 220 літрів на одну людину, в сільській місцевості — до 120 літрів. При цьому втрати питної води мають зменшитися на 20, а енерговитрати — на 15 відсотків.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

У НОМЕР

■ *Черкаси*

Купили завод в Іспанії

Черкаський деревообробний комбінат розпочав експорт продукції до Німеччини, Данії та США. А на замовлення французької фірми «Рено» завершується складання 29 тисяч каркасів-ліжок для ортопедичних матраців. Черкаські деревностружкові плити, фанера, шпон, а також меблі мають попит у Росії, Польщі, Чехії, Словаччині, Італії. А недавно Черкаський ДОК придбав у Іспанії збанкрутілий завод з виробництва ДСП, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ *Одеса*

«Мерседес», а нині ще й «Тата»

На Іллічівському заводі автомобільних агрегатів розпочали складання вантажівок індійської фірми «Тата», які, за прогнозами експертів, матимуть високий попит. Водночас колектив підприємства з вузлів, які надходять, зокрема, з Німеччини та Румунії, складає легковики марок «мерседес», «шевроле», «деу-ланос». Цього року їх уже реалізовано пбільш як 20 тисяч, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

■ *Львів*

Від пропозицій до інвестицій

У Львові завершився IV Міжнародний економічний форум та інвестиційний ярмарок, у яких узяли участь понад 500 учасників із 17 держав. Найчисленнішою була делегація Польщі, адже сусіди успішно втілюють інвестиційні проекти, зокрема в деревообробній галузі.

До уваги учасників ярмарку було представлено 120 інвестиційних проектів. Зокрема, німецькі підприємці зацікавилися нашими здобутками в машинобудуванні, китайці виявили готовність сприяти в розвитку електроніки. Новинкою цьогорічного заходу стала комп'ютерна база пропозицій нерухомості, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

■ *Вінниця*

Сиротам підвищать стипендії

Додатково сорок гривень до стипендій отримуватимуть у навчальних закладах II—IV рівнів акредитації Вінниці студенти, які не мають батьків.

Нововведення ініціював обласний центр соціальних служб для молоді. Його підтримали обласна влада, федерація профспілок області, низка підприємств і меценатів, які фінансуватимуть проект. Як пояснила директор центру Олена Стоялова, сенс акції не лише в поліпшенні матеріального становища таких студентів. Важливо те, що вдалося впровадити цілісну програму соціального супроводу дітей-сиріт, випускників шкіл-інтернатів, з опікунських сімей за схемою: школа-інтернат — навчальний заклад — працевлаштування. За її словами, такою увагою поки що наділено дітей лише в столиці та на Вінниччині, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

■ *Хмельницький*

Світ у бронзі

Бронзові чоловічки — примітивні у своїй простоті й філософські за суттю, вони наче зійшли з наскельних малюнків первісних людей, таких само наївних і мудрих. Таким представив світ людей у бронзі польський скульптор та живописець Марек Залевський у Хмельницькому музеї сучасного українського мистецтва. Відкриття виставки його робіт стало початком польських днів в області в рамках Року Польщі в Україні.

Співпраці сприятиме підписання угоди між Хмельницькою ОДА та Куявсько-Поморським воєводством, яка передбачає широкий обмін культурними, мистецькими, науково-технічними програмами тощо. Зокрема, буде засновано польську школу в селі Шаровечка, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

■ *Сімферополь*

Хоч і зняли пікети

Півгодини переконували співробітники міліції майже півсотні кримських татар звільнити заблоковану для руху транспорту трасу Сімферополь—Феодосія. Акція непокори стала відповіддю на заборону завезення будівельних матеріалів у Тиху бухту, зарезервовану під заказник поблизу заповідного Карадагу. Тут активісти місцевого меджлісу ще влітку організували самозахоплення землі, а нині почали зводити будівлі й фундаменти. Доки вчені й екологи борються за надання унікальній бухті статусу заповідника, а Верховна Рада автономії зволікає з цим рішенням, 500 кримських татар, які претендують на цю землю, збираються тут зимувати. Тож, хоч пікети і зняли, проблема залишається. Питання про статус Тихої бухти кримські депутати запланували розглянути на сесії 20 жовтня, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Хочу другу вищу

Я закінчив магістратуру Київського національного університету імені Тараса Шевченка і хочу здобути другу вищу освіту. Підкажіть, скільки років мені доведеться навчатися, чи зможу я вступити до якогось державного вузу і чи завжди друга вища освіта — платна?

Антон ЛУЦЕНКО.

Суми.

Відповідає директор Департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України Ярослав БОЛЮБАШ:

— Другу вищу освіту здобути за кошти державного бюджету як виняток мають право громадяни, які за станом здоров'я втратили можливість виконувати службові та посадові обов'язки за отриманою раніше кваліфікацією. Але це має бути підтверджено відповідною довідкою медико-соціальної експертної комісії.

Також можна окремим особам, які вже здобули певний освітньо-кваліфікаційний рівень, отримати допуск до участі в конкурсі на навчання за кошти державного бюджету за умови підтвердження перебування на обліку в місцевих центрах зайнятості населення. В інших випадках здобуття другої вищої освіти — за рахунок громадянина.

А безплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних вищих навчальних закладах на конкурсній основі в межах стандартів вищої освіти (відповідно до пункту 1 статті 4 Закону України «Про вищу освіту») можуть громадяни України лише тоді, коли певний освітньо-кваліфікаційний рівень громадянин здобуває вперше.

А ось щодо терміну навчання за другою спеціальністю, то він залежить від здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня та обраної професії.

Від редакції. На жаль, читач не вказав факультет, який він закінчив, і інститут, в який збирається вступати для здобуття другої вищої освіти. Тому точно відповісти щодо терміну навчання не можна.

Право на безплатного адвоката

Хочу виступити захисником свого неповнолітнього сина, якого підозрюють у скоєнні злочину. Я — інвалід другої групи, грошей на адвоката не маю. Як оформити моє право захищати свою дитину?

Галина Р.

Дніпропетровськ.

Відповідає адвокат Вероніка ДЕРКАЧ:

— Якщо ваш син — неповнолітній, то участь захисника на досудовому слідстві та в суді першої інстанції є обов'язковою. Справді, ви маєте право виступати як захисник (ваші повноваження будуть підтверджуватися заявою сина про допуск вас до участі у справі як захисника).

Але без адвоката (чи іншого фахівця в галузі права) у вашому випадку просто не обійтися. Відповідно до ч. 4 ст. 44 Кримінально-процесуального кодексу України, близькі родичі неповнолітнього обвинувачуваного можуть брати участь у справі лише одночасно з адвокатом.

А ст. 59 Конституції України гарантує право на безплатну правову допомогу — тобто адвоката вашому сину буде призначено безкоштовно.

Збережемо бульби жоржин до весни

Дуже люблю жоржини, але взимку, під час зберігання, значна частина бульб псується і навесні доводиться купувати улюблені сорти знову. Як зарадити цій напасті?

Марина ПЕТРЕНКО.

Жмеринка Вінницької області.

Відповідає кандидат біологічних наук, квітникар-аматор Владислава ПАТОКА:

— Головна причина пошкодження бульб жоржин під час зимового зберігання — загнивання кореневої шийки. Розкажу, що робити, щоб цього не трапилося.

Викопувати бульби жоржин слід до заморозків. Спочатку обрізають частину стебла, потім викопують бульби, очищають їх від землі, ушкоджені та застарілі відрізають. Стебло вкорочують до брунькового поясу, залишаючи невеликий виступ у два—три сантиметри. Зрізи обробляють розчином вапна або засипають попелом. Кожен клубень маркують етикеткою, на якій вказують сорт.

Бульби корисно потримати в 1-відсотковому розчині марганцівки протягом 10—15 хвилин, а потім — 20—30 хвилин у розчині будь-якого фунгіциду. Після цього кілька днів просушити.

Перед тим, як закладати на зберігання, викопані бульби бажано близько двох тижнів витримати у приміщенні з невисокою плюсовою температурою.

Оптимальний режим зимового зберігання — 3—6°С за вологості повітря 60—70 відсотків. Тримати бульби можна на стелажах чи в ящиках, а для ізоляції бажано пересипати тирсою, піском, мохом чи попелом.

Зберігати жоржини можна у підвалі або прохолодній кімнаті з достатньою вологістю. Протягом зими бульби час від часу необхідно оглядати.

Чи платити за відсутню воду?

Гарячу воду не подають місяцями, а плату за неї ЖЕК вимагає регулярно, мовляв, ви ж підігріваєте воду на газовій плиті. Чи повинні ми платити за відсутню гарячу воду?

Людмила МАРІКУЦА.

Черкаси.

Відповідає заступник голови Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства Володимир РУДИЙ:

— Відповідно до постанови уряду № 1497 від 30.12.97 року «Про затвердження Правил надання населенню послуг з водо-, теплопостачання та водовідведення», законів України «Про місцеве самоврядування» та «Про місцеві державні адміністрації» відповідальність за якість наданих послуг покладено на органи місцевого самоврядування та органи місцевої виконавчої влади.

Якщо оформлено відповідний договір між споживачем та надавачем послуг, то споживач, що не отримав певної послуги або отримав її не в повному обсязі, має право скласти та підписати акт-претензію споживача. В ньому засвідчується, наприклад, факт відсутності гарячої води. Споживач має право на перерахунок платежів за ненадані житлово-комунальні послуги. Якщо ЖЕК не зробив це автоматично навіть після зареєстрованого звернення, то споживач має право звернутися до суду.

Кішки-цілительки

Чула, що є лікування за допомогою кішок. Розкажіть про це докладніше.

Марія АНТОНОВА.

Харків.

Відповідає заступник головного лікаря Державної ветеринарної медицини Києва Іван ШКОЛЬНИЙ:

— Лікування за допомогою тварин називають пет-терапією. Кішки й справді мають певні цілющі здібності.

У разі невралгії або артриту кішка сама знайде у вас хворе місце і намагатиметься притулитися до нього чи лягти на нього, щоб зігріти. Біля больової точки тварина влаштується максимально зручно для вас і почне посилено муркотіти. Зверніть увагу, що іноді вона навіть може випустити пазурі і почати робити своєрідний котячий масаж.

Фахівцям подекуди важко сказати, що саме знімає біль: котяча енергетика, «голковколювання» чи тепло котячого тіла. Але факт є факт — біль минає! Доведено також, що кішки не раз рятували своїх господарів від серцевого й астматичного нападів.

Погладжування цієї пухнатої тварини людиною, в якої недавно був напад, нормалізує тиск і пульс. У такий спосіб також поліпшується самопочуття в разі підвищення кров'яного тиску.

Кішки спроможні допомогти людям, які страждають на серйозні психічні захворювання, серцеві розлади, а також ушкодження мозку, спричинені крововиливами, інсультами або механічними травмами. А на Заході не так давно здібності чотириногих друзів почали використовувати для лікування залежності від наркотиків і алкоголю.

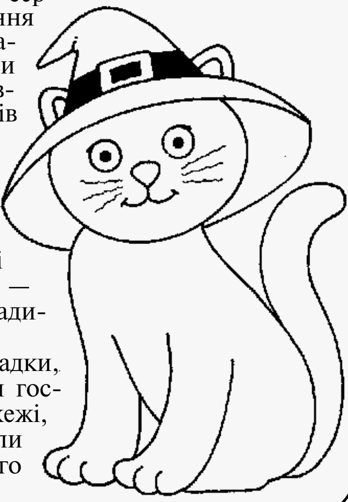

Науковці також помітили, що кішки краще лікують захворювання нервової системи і внутрішніх органів, а от коти — чудові цілителі остеохондрозу, радикуліту й артрозу.

І не варто забувати про випадки, коли ці тварини рятували життя господарям під час виникнення пожежі, газового отруєння або передчували погіршення стану здоров'я задовго до самих господарів.

Як лікувати коросту?

Розкажіть, які ознаки корости, від чого вона з'являється і як її лікувати.

Наталія БОЙКО.

Хмельницький.

Відповідає дерматовенеролог, головний лікар шкірно-венерологічного диспансеру № 1 Києва Володимир СИМОНЕНКО:

— Коросту спричиняє мікроскопічний кліщ, котрий живе у шкірі. Він у ній розмножується, нею й харчується. Це паразитарне захворювання шкіри передається під час побутового і безпосереднього (у тому числі статевого) контакту від людини до людини.

Одна із основних ознак корости — сверблячка і через якийсь час — висипання на кистях, зап'ястях, ліктьових розгинах, нижній частині живота, сідницях, статевих органах.

У разі таких ознак захворювання не варто самому діагностувати і лікувати його. Краще одразу звернутися до фахівця, оскільки короста не завжди протікає класично. Деякі шкірні захворювання мають ті самі ознаки, що й короста, і лише досвідчений лікар зможе правильно поставити діагноз і призначити потрібне лікування.

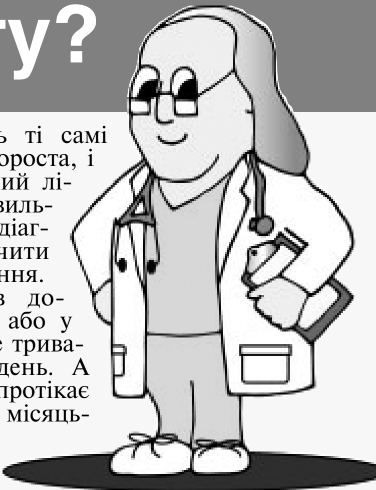

Лікування в домашніх умовах або у стаціонарі може тривати майже тиждень. А ось одужання протікає трохи довше — місяць-півтора. У разі успішної терапії всі прояви хвороби поступово зникають. Однак варто пам'ятати, що після одужання імунітет проти корости не формується. Тому щоб уникнути нового зараження не слід забувати про правила особистої гігієни.

Медичне обслуговування іноземця

Я — іноземний студент і навчаюся в одному з київських вузів. Чи маю платити за медичне обслуговування у студентській поліклініці?

Герман АГАКАРЯН.

Арагац

Вірменія.

Відповідає начальник юридичного управління Міністерства охорони здоров'я України Данило АЛЕШКО:

— Відповідно до другого порядку надання медичної допомоги іноземним громадянам, які тимчасово перебувають на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.01.97 № 79 (зі змінами), іноземці, які проживають в Україні постійно, а також особи, які подали заяви про надання їм статусу біженця або вже отримали цей статус, користуються медичною допомогою нарівні з громадянами України. Всім іншим іноземцям ця допомога надається за плату, якщо законодавством України або міжнародними договорами не передбачено інше.

Постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.97 № 1021 передбачено обов'язкову наявність в іноземців та осіб без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, страхового поліса, який гарантує оплату вартості екстреної медичної допомоги. Його можна отримати в Державній акціонерній страховій компанії України з надання екстреної медичної допомоги іноземним громадянам.

Пунктом 10 постанови також передбачено обов'язкове укладання додаткових договорів на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я України на період навчання одночасно з укладанням іноземцями та особами без громадянства контрактів на навчання із закладами освіти.

За часом, як за плугом

ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

Продовжуємо розмову про розвиток нашої культури, української літератури. Сьогодні наш гість — Микола ШУДРЯ

Народився 5 січня 1935 р. в селі Веселий Поділ на Полтавщині, закінчив Київський університет ім. Т. Г. Шевченка (факультет журналістики), аспірантуру. Кінодраматург, критик, перекладач. За його сценаріями створено понад сто художньо-документальних і науково-популярних стрічок. «Відкрий себе» — 1972 р., тоді ж заборонений (про Григорія Сковороду), і «Тарас» (1988) про Великого Кобзаря відзначені Національною премією ім. Т. Шевченка (1991 рік). Помітні роботи «Цвітуть мелодії поезії» — з приводу малюнків Павла Тичини (2001), «Слово про Ігорів похід» — передмова, впорядкування, прозовий переклад (2001), «Чолом сягнув зірок» — етюди, роздуми (2003), багато інших. Кілька книжок написано у співавторстві з О. Дмитренком (лауреат Шевченківської премії). Переклав «Замок у Карпатах» (фантастична повість) Жуля Верна. Редактор відомих і змістовних книжок.

Його творчий ужинок вимірюється не снопами, а оберемком написаних, відредагованих українських творів. Налитих сонцем. Дозрілих. Повнозерних. У досьє не ввійшли нариси, есе, вірші, повісті. Так склались обставини, що лише останніми роками виходять власні книжки. Його ім'я ви не знайдете в тих давніх письменницьких довідниках. Тільки останній «Довідник НСПУ» (підписано до друку 4.10.2001 року) дає адресу і телефон Миколи Архиповича.

Як журналіст — він володар «Золотого пера» (за талановите висвітлення чорнобильської трагедії). Бути вірним власному сумлінню, не зраджувати рідному народові!.. Ліна Костенко у своїх «Інкрустаціях» порівняла творчість таких літераторів з оранкою. «За часом, як за плугом». Сказано великою поетесою, мабуть, і про Миколу.

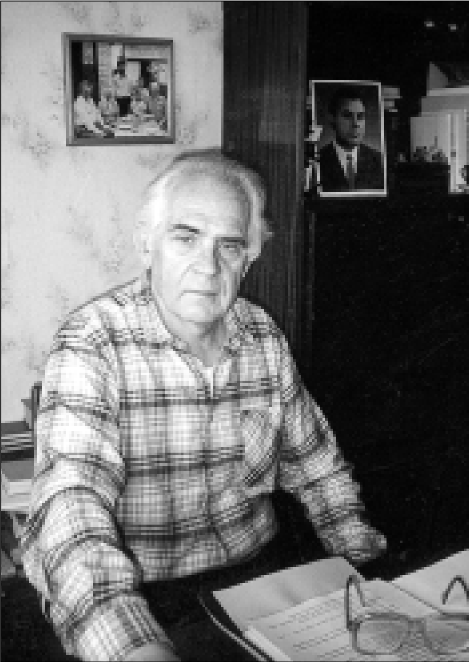

— Скажіть, будь ласка, що дає нашій літературі журналістський досвід письменника? Що дав він вам, цей досвід?

— Робота в пресі завжди сприяла, особисто мені, відчувати повіви доби. Починаючи з багатотиражки й молодіжки аж до журналу «Україна», я не уявляв себе в редакції без відрядження. Щоразу їхав кудись, на села чи в місто, щоб зустрітися з трудівниками, заприязнитися з ними, набратися від них не лише фактів, а, хай це не буде чимось банальним, — мудрості. Найбільше любив — та й зараз люблю — спілкуватися із краєзнавцями, вчителями-істориками, народними умільцями, колишніми воїнами, місцевими «химерниками», людьми крутої долі й дивовижної вдачі. Звичайно, повертався до Києва не просто з нотатками, а переповнений ущерть творчими задумами. Нарис з продовженням, на три-п'ять чисел. Заходився писати «документальні повісті». Ми знали життя. І в літературу приходили з книжками про це життя. Не всі за столом обманювали. Зараз це бачиш неозброєним оком. Але біда в тому, що теперішній журналіст, який несе заяву до спілки письменників, щоб його прийняли і зарахували «у штат», повинен мати великий життєвий досвід і достойність літератора, що думає про свій народ, його долю і буття.

— У вас якось прочитав: зустрічався з апостолами мого життя, велетами думки й таланту. І згадка про геніального кінорежисера, скульптора і драматурга Івана Петровича Кавалерідзе, незрівнянного майстра слова Бориса Дмитровича Антоненка-Давидовича, вченого-психолога, першого ракетника країни, правозахисника Івана Бенедиктовича Бровка... Та не знайшов вашого, притаманного тільки вам, слова про них...

— Це — трагедія журналіста-письменника. Усе похапцем, на коліні, з коліс. Обсяжний твір лежить поруч, а ти... Та й найбільші перешкоди чинила цензура. Справжнім молодим письменникам я заздрю. Не дай їм Боже того, що бачили ми. У мене два десятиліття припадає на чотири установи, а вісімнадцять років — на двадцять чотири. Шість разів підряд мав суворі партійні догани «із занесенням до особової справи» — «за неправильное понимание ленинской национальной политики». В тому числі і в матеріалах про Кавалерідзе, Антоненка-Давидовича, Бровка. З Іваном Бенедиктовичем ми й досі перемовляємося телефоном. Але де ті «папери», в яких я так старанно віддавав і йому, й іншим свою шану і любов?.. Журналістська доля зводила і з літераторами української діаспори. І про це ще багато не написано.

— Чому вчить вас робота із співавторами? Чимало ваших книжок мають додаткове прізвище. Зазвичай це — люди знані, мають ім'я.

— Ви говорите справедливо. Мої співавтори — талановиті люди. Мені подобається працювати з ними. Що знаю я, може, знають і вони, а що знають вони, може, й не знаю я. «Повість швидкоплинних літ» — це співпраця із Олексієм Дмитренком. Ми домовилися, хто і що робитиме. Вибір, переклад, передмова й коментар — мої. Допомагав і він — підганяв час. Дали в додатку переспів «Велесової книги», Тоді Олексій працював у «Воєнвидаві», наша книга стала для української армії необхідною, вона — на достойному місці у військово-патріотичній бібліотеці... Натхненно разом ми писали із Дмитренком і повість-пошук «Верховіть черешчатого дуба». Зараз співпрацюю із В. Стадниченком над фотокнигою про Г. С. Сковороду...

— Знаю, що ви багато років займалися спадщиною О. П. Довженка... Чи є тепер вона у вашому робочому плані. Це — шана кіносценариста Шудрі геніальному нашому українцю?..

— На робочому столі, тобто у виробництві, — «Запорожець без заборола». Це — 30 друкованих аркушів — есе про Довженка. Річ не тільки в моєму ставленні до краси Людини нашої землі. Ми, ті, хто знає трошки більше про нелегке життя велета світового масштабу, повинні, як кажуть росіяни, «выговориться», сказати те, що не сказано досі. Сказати професійно. Так, минули ювілеї. Тільки життя не кінчається. Для України, що має геніїв, слово про них — святе. Воно — нам, прийдешнім поколінням, усьому нашому українському роду.

— Ваш важкий життєвий шлях... Я його дуже добре знаю. «Редактор тижневика Поділлян учетверте вигнав Шудрю з роботи». Це серед творчої інтелігенції вимовлялося пошепки... Тепер, коли ви пишете про інших. Як боретеся із самим собою, щоб бути більш-менш об'єктивним у ставленні до минулого?...

— Я ж чистої води документаліст. Я — за «искусство левое... но не левее сердца». Ми пишемо не для себе і не розраховуємо на вибраних читачів. Література — це, за словами Яна Коллара, думання народу вголос. А коли твої міркування тенденційні, плутані й нечіткі, образи безжиттєво-блідні, а сюжет — розхристаний, мова незрозуміла, суціль із матюками чи із сьогодення, чи з минулого, то хто ж за тебе візьметься, кому ти потрібен, навіщо марнувати свій час і зусилля... Не можна жити із камінням за пазухою...

— Ви завжди любили реалістичне письмо, справжню літературу, яка пишеться справжньою українською мовою. Що вам у сьогоднішній літературі подобається?

— Мені особисто до вподоби проза Григора Тютюнника, Івана Чендея, Романа Іваничука, Євгена Гуцала, Валерія Шевчука, Марії Матіос. А поезією Ліни Костенко, Василя Симоненка, Миколи Вінграновського, Дмитра Павличка, Івана Драча, Бориса Олійника, Леоніда Череватенка, Бориса Нечерди, Володимира Базилевського я просто впиваюся. В них стільки трепетливої музики, душевної проникливості і потужного вислову думки й почуття, що, здається, ці поети грають на струнах мого серця. Наша поезія — одна з кращих у світі. То хоч хто б мені не доводив, що це не так, — не згоджусь.

— А кого ви любите найбільше із класиків?

— Наші класики... Вони для мене — справжні пророки. Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Михайло Коцюбинський, Володимир Винниченко, Василь Стефаник, Павло Тичина, Максим Рильський, Микола Зеров, Євген Маланюк, Олександр Олесь, Юрій Яновський, Олександр Довженко... Звісно, перший серед них — Великий Кобзар. І немарно на нього виливають бруд неуки на кшталт Бузини. Після народного омовіння перед нами постає ще осяйніший образ... У класиків необхідно брати уроки всім: і початківцям, і відомим, і видатним. Як писав поет: «Нам треба голосу Тараса!» А сьогодні треба вкрай!

— Ще про одного із названих вами класиків — Миколу Зерова. Ви додаєте про нього своє слово?

— Так. У виробництві «Сонетарій Миколи Зерова». Це будуть мої впорядкування і примітки. Я не хочу повторюватися. Знайдено чимало цікавого.

— А якої ви думки про ті «прямування» в нашому письменстві: «потік свідомості» чи «позасвідомості» в прозі й поезії, «нью-йоркську» й «київську» школи?

— Мені пригадуються слова Шевченка: «Якби ви вчились так, як треба, то й мудрість би була своя...» Спочатку треба опанувати вершинними здобутками. А тоді й торувати свій шлях у літературі. Не навпаки — все із себе, самотужки, потім — як вийде... А чого б не повчитись у тих, кого читають, повчитись у класиків? Може, і сталося б диво... Гадаю, що Комітет із шевченківських премій розбещує нашу творчу молодь поблажливими знижками. Хіба деяких можна брати за взірець? Вони своїм «словоблудством» і дрібнотем'ям, копирсанням у закутках міщанської свідомості лише збивають ще не зміцнілі таланти.

— Що вам болить, як українському письменникові? Чи є задоволення тим, що вже вийшло, і тим, що ще не видано і у цей скрутний для нашої книги час, може, не вийде ні через рік, ні через п'ять?..

— Я наполегливо пишу й пишу. І завжди хочеться щось видати у світ зі своїх шухляд. Вони розбухли до незвичайних розмірів. Частину рукописів передав вже до Національної бібліотеки імені В. Вернадського. Їх опис у «Путівнику» ледве вмістився на 25 сторінках. Мабуть, стільки ж, якщо не більше, матеріалів у мене вдома. Я — не такий вже простак. Разом, скажімо, з Ю. Колесниченком видав минулого року роман у двох частинах «Перстень вірності». Тобто сучасне чтиво. В тому ж році як літературний редактор готував роман-пошук «Грек із душею українця» В. Жадька, працював упорядником-редактором оповідань про славне Військо Запорозьке низове Адріана Кащенка... Тобто жив у літературі, робив, хвилювався, радів, сумував. І своє накопичувалося. І думав: коли б з'явився який добрий і грошовитий чоловік, я б запропонував йому кілька рукописів: із моєї шевченкіани, з історії пісень, з літопису українського державотворення — «Сто великих українців» та інше. Але хіба тільки я такий? Пишемо... Пишемо. Звичайно, «рукописи не горять». Але коли ми налагодимо у державі справжнє книговидання? Коли зрозуміємо, що без вітчизняної книги ми як були рабами, так і залишимося... Хоч би що там не кричали з високих трибун і в кабінетах про успіхи і досягнення в тій чи іншій галузі промисловості.

Бесіду вів
Володимир ЮГОВ.

«За те, що ще на цій землі...»

ВІТАЄМО!

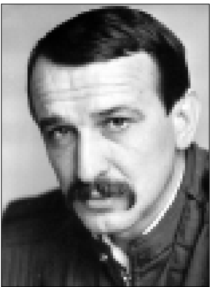

*Старші читачі «Голосу України» пам'ятають, що на початку 90-х років уже минулого століття нашим власкором на Донеччині працював **Юрій ДОЦЕНКО**. Не всі тоді знали, що він ще й поет. Перша його збірка «Літо чебрецеве» вийшла 1984 року, потім були книги «Дерев мотив глибинний» (1995), «Золотий апостроф» (1998). Слово Юрія Доценка йде від серця, від пережитого й осмисленого. Тому поетові найчастіше вдається пейзажна лірика, ліричні картини-мініатюри справжнього чуття. Він родом з Малотаранівки, що поблизу Краматорська. Закінчив філологічний факультет Донецького держуніверситету, працював у школі, нині — на журналістській роботі. Юрій — лауреат обласної літературної премії імені Сосюри. Член Національної спілки письменників України. У вересні Юрій Доценко відзначив своє п'ятдесятиріччя.*

Свята наївність

Різке похолодання
Обіцяли...
А я не вірив,
Бо надію мав —
Іще перепливе
Осінній став
Човном останнім
Мій листок
Опалий,
Пристане
До зимових берегів —
І там спочине,
Інеєм покритий,
Очеретами сивими
Прикритий
Від протягу
Пронизливих вітрів...
Свята наївність,
Гріш тобі ціна
У цім житті,
Де морози раптові
Вбивають на вустах
Сердешне слово
І душу вихолоджують — до дна!..

Доля

Задуха лізе ватою у вуха,
Повітря варом очі залива.
Ніхто нікого вже давно не слуха
Й не промовля
до іншого слова...
Уже давно ніхто тобі не винен
Нічого — залишився «при своїх».
Світанкам відспівали треті півні,
Ночам відщебетали солов'ї.
Ніхто нікого вже давно
не бачить,
На інше у житті цім не чека...
Лишилися лиш спогади, неначе
У кожного з нас доля отака...

Початок

Іще земля не парувала
І дощ дерева не омив.
І голуби не парувались,
Не озивалися громи.
Ще чорну сажу не трусили
І не білили світло дім —
Ще вечорами сірий дим
Над димарем вітри студили.
Був тільки провесні початок —
Предтеча сонця і води,
Коли холодними ночами
Тремтять у темряві сади.
А вранці — клаптиками снігу —
Капітулюють морози.
І відриває річка кригу
Від прибережної лози.
Був тільки провесні початок,
Коли виходять на поріг,
Щоби змести останній сніг
І — на дорогу — помовчати.

На Вознесіння

Подамся в степ на Вознесіння,
Де в чистім просторі — ні тіні,
Де ти під небом — мов ягня.
Перед життям в благоговінні
Я опущуся на коліна
У чебреці нового дня.
Під тихе шелестіння вітру
Складу Спасителю молитву
За те, що — ще на цій землі,
Що дихаю п'янким повітрям,
Що не нудьгую білим світом,
Що маю аркуш на столі,
Що бачу донечку і сина,
Що вірю в них, як в Україну,
Хоча, буває, і — болить!..
Нехай в гаю моєму змовкла
Лунка зозуленька, немовби
Зморилася літа лічить,
Та квітне, як на Вознесіння,
Як підіймається калина —
Аж піна падає із віт!
Підходить, наче в мами тісто,
Якому у печі затісно,
Як пісні тісно у душі!
Довкола, наче у дитинстві,
Справляє сонце свято-дійство,
І не заходить на дощі.
Заколисалось в полі жито!
А значить, буду далі жити,
Чекати й пестити врожай,
Новому дню щораз радіти,
Гріш зароблять на хліб і чай.
А що чекає — пекло, рай? —
Про те Всевишньому судити...

Полтавська Філія Агентства з питань банкрутства організовує публічні торги (аукціон) з продажу майна, що належить ТОВ «Агрофірма імені Шевченка» за адресою: Полтавська обл., Зіньківский район, с. Проценки.

Лот № 1. Комбайн самохідний, кормозбиральний, «Claas Jaguar 70 SF», рік випуску 1988, заводський номер № 1620010069, в комплекті в трав'яною та 2-х рядковою кукурудзяною жатками. Технічний стан задовільний.

Початкова ціна складає 37306,80 (тридцять сім тисяч триста шість) грн. 80 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 1865, 34 (одна тисяча вісімсот шістдесят п'ять) грн. 34 коп.

Лот № 2. Сівалка, пневматична, точного висіву СУ-12 «Орізон», 1997 р. в. заводський номер № Ж 074, потребує поточного ремонту приводу висівного механізму.

Початкова ціна складає 7854,00 (сім тисяч вісімсот п'ятдесят чотири) грн. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 392,70 (триста дев'яносто дві) грн.

Ознайомлення з майном проводиться щоденно, з понеділка до п'ятниці включно з 09.00 до 15.00 за місцем знаходження підприємства. Реєстраційний внесок для участі у публічних торгах складає 17 (сімнадцять) грн.

Заяви на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються службою організації торгів до 08.11.2004 р. за адресою: м. Полтава, Майдан Незалежності, 1Б, кім. 18, години праці з 9.00 до 17.00., телефон: 50-80-67.

Гарантійні внески приймаються на р/р №26004110142819 у ПОФ АППБ «Аваль» МФО 331605 ЗКПО 26252785 до 08.11.2004 р. Реєстраційні внески приймаються на р/р № 26003100142819 у ПОФ АППБ «Аваль», МФО 331605, ЗКПО 26252785 до 08.11.2004 р. Публічні торги (аукціон) відбудуться 12.11.2004 р. о 10-00 за адресою: м. Полтава, майдан Незалежності, 1-Б, актовий зал.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України

Оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника Державного управління екології та природних ресурсів в Херсонській області.

З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення.

Заяви подаються за адресою: 03035, Київ-35, вул. Урицького, 35.

Контактні телефони: 206-31-23, 206-31-16.

Загублену печатку автогаражного кооперативу «Обгарбуд», який розташований м. Київ, вул. Ризька, 73-А, вважати недійсною.

Господарський суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 2-5/12762-2004 про визнання банкрутом приватного підприємства Агрофірми «Україна». Юридична адреса: 96400, АР Крим, Чорноморський район, с. Оленівка, вул. Леніна, 65. Код ЄДРПОУ 31099385, п/р № 260004161 в КРД АППБ «Аваль», МФО 324021.

Розпорядником майна призначено Герасимова Іллю Анатолійовича (ліцензія арбітражного керуючого № 1404732 серія АА від 11.06.02), адреса: 95000, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 36, кв. 52.

Письмові заяви кредиторів і можливих санаторів направляються в місячний термін із дня публікації в Господарський суд АР Крим.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 46/681-б про банкрутство Приватного підприємства «Агробудпереробка» (код за ЄДРПОУ 25395985; 01135, м. Київ, вул. Дмитрівська, 71; п/р 26004005600442 в АКБ «Правекс-Банк», м. Києва, МФО 321983) та призначено розпорядника майна Астаніна Германа Вікторовича (ліцензія АА № 783231 від 24.06.2004 р.; 01021, м. Київ, Кловський узвіз, 12/52).

16.09.2004 р. Господарським Судом Рівненської області винесено ухвалу про оголошення Спільного українсько-польського підприємства «Ольхаінвест» у формі товариства з обмеженою відповідальністю, код ЄДРПОУ 31494138, банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панаса Тараса Богдановича, ліцензія АА № 485217. Контактний телефон: 8-067-6727517.

12 листопада 2004 р. о 10 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна ЗАТ «Свалявський лісокомбінат».

1. Вбудовані приміщення в адмінбудинку (І., ІІ., ІІІ поверхи), що знаходяться за адресою: Закарпатська обл., м. Свалява, вул. Горького, 10, початкова вартість - 96400,00 грн.

2. Будівля енергоцеху, що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., вул. Горького, 10, початкова вартість - 37322,00 грн.

12 листопада 2004 р. о 14 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти наступного майна ДП Завод «Електрон» ВАТ «Концерн-Електрон».

Лот № 1. 1. Приміщення трансформаторної підстанції (літ. Ч), площа - 36,5 кв. м, (обладнання демонтовано) - 4676,00 грн. в т. ч. ПДВ. 2. Будівля «Струї» (літ. Р), площа - 124,5 кв. м. - 4358,00 грн. в т. ч. ПДВ. 3. Будівля водозабора (літ. М), площа 1180,00 кв. м. - 21944,00 грн. в т. ч. ПДВ. 4. Водопровід питної води - 662,00 грн. в т. ч. ПДВ. 5. Водопровід технічної води - 205,00 грн. в т. ч. ПДВ. 6. Сітки водопровода «Алекс» - 576,00 грн. в т. ч. ПДВ. 7. Сітки водопровода - «Латориця» - 1313,00 в т. ч. ПДВ. 8. Каналізація ливнева - 1850,00 грн. в т. ч. ПДВ. 9. Сітка фекальної каналізації зовнішньої площадки - 4093,00 грн. в т. ч. ПДВ. 10. Низьковольтні сітки освітлення - 125,00 грн. в т. ч. ПДВ.

Лот № 2. Два підземних резервуари (по 576 куб. м. кожний) - 29848,00 грн. в т. ч ПДВ.

Лот № 3. Споруда залізнодорожного переїзду (літ. ЧII) - площа - 5,8 кв. м. - 5050,00 грн. в т. ч. ПДВ,

Всі об'єкти знаходяться за адресою: с. Неліпино Свалявського р-ну Закарпатської області, вул. Шевченка, 24.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь в торгах не пізніше як за три до проведення аукціону та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів - Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль» м. Ужгород, п/р 2600014776, код 26252740, МФО 312345.

З усіх питань організації та проведення аукціона слід звертатися до організатора торгів - Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області - за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/236, тел. (03122) 35937.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справи про банкрутство:

1. Відкрите акціонерне товариство «Металургремонт № 2», код ЄДРПОУ 00192057, 50005, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 31, р/р 26007010012330 КФ ВАТ КБ «Південкомбанк», МФО 306889, р/р 26007301143387 в Центрально-міському відділенні «Промінвестбанку», МФО 305493, р/р 26000301243 у Дзержинському відділенні Ощадбанку, МФО 306072, справа № Б 40/100/04. Розпорядник майна - Шикило О. Б., ліцензія АА № 250336, 50027, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Сімбірцева, 3/3, тел. - 534864.

2. Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Православне братство», код ЄДРПОУ 20231948, Дніпропетровська область. Софіївський район, с. Новоолексіївка, вул. Лермонтова, 43, р/р 26040208 АППБ «Аваль», МФО 306748, справа № Б 40/110/04. Розпорядник майна Мішина Н. В., ліцензія АА № 250070, 51900, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, а/с 1338, тел. - 22590.

Господарським судом Полтавської області (36900, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу про банкрутство № 8/224 Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий капітал» (м. Кременчук, вул. Жовтнева, 6/9, кв.8, код ЄДРПОУ 31327798 рах. № 26004181140000 в Полтавській філії АКІБ «УкрСібБанк» № 1, № 26001273915001, №26067273915001 в Кременчуцькій філії КБ «Приватбанк», № 26001010247980 у філії банку «Фінанси та кредит»).

Розпорядником майна призначено Чорноконднатенко Інесу Петрівну (ліц. 047555 від 21.06.2001 року, адреса для кореспонденції: 39602, м. Кременчук, вул. Вадима Бойко, б. 13, оф.12).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Рада Міжнародних Наукових Досліджень та Обмінів (IREX) має честь оголосити відкритий конкурс за програмами, спонсорованими Бюро у справах освіти та культури Державного Департаменту США

IREX

Програма стипендій ім. Едмунда С. Маскі

Програма стипендій ім. Едмунда С. Маскі надає можливість українським фахівцям із закінченою вищою освітою навчатися в США на рівні аспірантури протягом одного або двох років з здобуттям або без здобуття ступеню магістра. Один учасник отримає грант на період до чотирьох років для отримання докторського ступеню (PhD).

Учасникам програми пропонуються такі галузі: *адміністрування бізнесу, економіка, освіта, менеджмент охорони навколишнього середовища, міжнародні відносини, журналістика та ЗМІ, право, бібліотечна справа, державне управління, охорона здоров'я, громадська політика.*

Учасники конкурсу повинні вільно володіти письмовою та розмовною англійською мовою. Програма повністю фінансується урядом США та покриває вартість навчання та проживання у США.

Кінцевий термін подання анкет - 19 листопада 2004 року

****

Програма обміну студентів вищих навчальних закладів

Програма обміну студентів (Eurasian Undergraduate Exchange Program) надає можливість студентам 1-го, 2-го та 3-го* курсів (*ВНЗ з п'ятирічною програмою навчання) навчатися протягом одного академічного року в університетах або 2- чи 4-річних коледжах США.

У 2005-2006 навчальному році пропонуються такі спеціальності: *американські студії, бізнес, бухгалтерський облік, економіка, журналістика та ЗМІ, інформатика та комп'ютерні дисципліни, кримінальне право, менеджмент готельного та ресторанного господарства, менеджмент охорони навколишнього середовища, методологія освіти, міжнародні відносини, політологія, право, психологія, сільське господарство і соціологія.*

Учасники конкурсу повинні бути віком до 21 року, успішно навчатися в одному з акредитованих навчальних закладів, вільно володіти письмовою та розмовною англійською мовою. Програма повністю фінансується урядом США та покриває вартість навчання та проживання у США.

Кінцевий термін подання анкет - 12 листопада 2004 року

Вимоги до учасників та критерії відбору описані в аплікаційних формах, які можуть бути отримані в київському офісі IREX та його регіональних представництвах або в електронному вигляді на Інтернет-сторінках www.irex.kiev.ua та www.irex.org

Контактна інформація:
Київське представництво IREX/ Офіс освітніх програм:
вул. Костьольна 6, офіс 40
Київ 01001 Україна
Тел./факс: (044) 228-3657

Програма стипендій ім. Едмунда Маскі, ел. пошта: **muskie@kyiv.irex.org**
Програма обміну студентів, ел. пошта: **ugrad@kyiv.irex.org**

Господарський Суд Дніпропетровської області (49060, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Лугове» справа № Б 15/104/04, розташованого за юридичною адресою: 52912, Дніпропетровська обл., Межівський р-н, с. Новогригорівка, вул. Центральна, 75 (код ЄДРПОУ - 30908335, р/р 26009311262001, в ФКБ «Приватбанк», МФО-305727) розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М., ліцензія АА № 249591 (49044, а/с 2725, м. Дніпропетровськ).

Господарський Суд Дніпропетровської області (49060, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном Дочірнього підприємства «Автомобільна база» ВАТ транспортного будівництва «Дніпротрансбуд» справа № Б 24/121/04, розташованого за юридичною адресою: 49020, м. Дніпропетровськ, вул. Молодогвардійська, 12а (код ЄДРПОУ-01375725, р/р 2600430132661, в Дніпропетровському центральному відділенні «Промінвестбанк», МФО-305437, р/р 26006140193001, в КБ «ПриватБанк», МФО-305299), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М., ліцензія АА № 249591 (49044, а/с 2725, м. Дніпропетровськ).

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 166 (3416) від 08.09.04 р. про банкрутство за № Б15/90/04 назву підприємства слід читати: «Дніпровське комунальне житлове підприємство».

КСП «Здобуток», код 05272743, зареєстроване за адресою: Харківська обл., Коломацькій р-н, с. Покровка, повідомляє про свою самоліквідацію згідно Протоколу № 1 загальних зборів від 18.08.2003 р. Претензії приймаються протягом 2-х місяців.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ "Дніпроенерго"

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот№ 1: Кран стріловий самохідний гусеничний дизель-електричний ДЕК-251, початкова ціна продажу 227 913,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 2: Бульдозер на тракторі ДЕТ-250, початкова ціна продажу 46 552,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 3: Електронавантажувач ЕВ717-3373, початкова ціна продажу 3 923,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 4: Кран баштовий КБ-308А, початкова ціна продажу 92 993,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 5: Трактор БАТ-2 (інв. №5180), початкова ціна продажу 64 451,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 6: Трактор БАТ-2 (інв. №5181), початкова ціна продажу 40 279,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 7: Шляхопрокладач БАТ-2, початкова ціна продажу 53 708,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 8: Трактор ЛРМЗ (інв. №5195), початкова ціна продажу 53 708,00 грн., з ПДВ;
Лот№ 9: Трактор ЛРМЗ (інв. №5196), початкова ціна продажу 53 708,00 грн., з ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827,
код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя,
МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, 64-36-22.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 11 листопада 2004 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, б. 1а) 28.09.2004 р. по справі № Б26/141/02 постановив визнати Відкрите акціонерне товариство «Дніпропетровська тютюнова фабрика» 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, б. 19; код за ЄДРПОУ 00383099; р/р 2600505030123O в ЗАТ КБ «ПриватБанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305299) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Гришина М. А. (ліцензія АА № 047924). Тел: (056) 370-96-17.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 29.09.04 р. порушив справу № Б-19/69-04 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Гутянський елеватор» (62132, Харківська обл., Богодухівський р-н, с. Губарівка, вул. Гутянська, 91, п/р 2600030187 у ХОУ Ощадбанку, МФО 350051, ЄДРПОУ 00956402).

Розпорядником майна призначено Чекштурину Тетяну Миколаївну (ліц. АА № 630039 від 18.11.03 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 28.09.04 р. порушив справу № Б-19/70-04 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Краснопавлівський комбінат хлібопродуктів» (64620, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Краснопавлівка, вул. Калініна, 2, п/р 260035945 у ХОД АППБ «Аваль», МФО 350589, ЄДРПОУ 00952232).

Розпорядником майна призначено Чекштурину Тетяну Миколаївну (ліц. АА № 630039 від 18.11.03 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоінвест» (Код ЗКПО 31085000) ліквідується.

Претензії приймаються протягом одного календарного місяця за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 13, тел.: 423-07-50.

ТОВ «АГРОПРОМ» (ОКПО 25338361)

Повідомляє про те, що 15 листопада 2004 року об 11.00 за адресою: м. Донецьк, вул. Щорса, 29, відбудуться загальні збори учасників ТОВ «Агропром».

До порядку денного включені наступні питання:

1. Внесення змін в установчі документи товариства.
2. Формування статутного фонда товариства.
3. Різне.

Постановою господарського суду Львівської області від 23.09.2004 року по справі № 6/329-4/260 відкрите акціонерне товариство Птахофабрика «Львівська» (80522, с. Заводське, Буського р-ну, Львівської області; код ЄДРПОУ-23960926), визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Скочко Івана Ярославовича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 03.02.2003 р. сесії АА № 484209, 80700, м. Золочів, Львівська обл., вул. Шашкевича, 76, кв.1.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 13 вересня 2004 р. у справі № 5/434-02 визнано банкрутом сільськогосподарський виробничий кооператив «Нове життя» с. Чупринівка Липовецького району (код 02128939) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Ніколайчук Василь Федорович (ліцензія № 249542 від 06.11.2001 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 08.09.2004 р. порушено справу № Б26/72/04 про банкрутство Акціонерного товариства заритого типу Науково-виробничого підприємства «Екран» (ЄДРПОУ 24601939, п/р 26001118443001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, смт. Ювілейне, вул. Теплична, 15, а/с 6822) та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Байдука Р. М. (ліцензія серії АА № 669664).

«ТОВ «МСМ» (ЄДРПОУ 32042827) повідомляє про свою ліквідацію. Всі претензії приймаються протягом двох місяців з моменту публікації даного оголошення за адресою: м. Київ, вул. Димитрова. 22-а.

До відома громадськості!

Зовнішньоекономічна асоціація «Новосвіт» 21020, Україна, м. Вінниця, вул. 1 Травня, 158, тел.(0432) 384789, факс (0432) 326908 подала до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву на продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - Україна.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі № 25/177 від 27.09.2004 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Консорт» (69071, м. Запоріжжя, вул. Чарівна, б. 50/2), код ЄДРПОУ 24910899, р/р 26004203019002 в ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 3313399) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Забродіна Олексія Михайловича (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335), ліцензія серія АА № 630146.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 23/460-б про банкрутство ЗАТ «Сприяння економічним реформам в Україні» (м. Київ, вул. Васильківська, 14; ідентифікаційний код 30382444).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Агафонова Олега Юрійовича ліцензія АА № 779171 від 26.07.04 р. (адреса: 01024, м. Київ, пров. Чекістів, 4, кв.17).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14 постановою від 28.09.2004 року по справі № 10/72/б, визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського кооперативу «Прикарпаття» (59236, Чернівецька область, Вижницький район, с. Мигово, ідентифікаційний код 03800994, р/р 260063014195 у Чернівецькій філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 356011).

Ліквідатором по даній справі призначено арбітражного керуючого Дутчак Тетяну Іванівну (ліцензія сер. АА № 520126 від 02.07.2003 року), що мешкає за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 53/2, моб/тел. 8-050-6612290.

Заяви та претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Сумської області (м. Суми, вул. Рибалко, 2) від 12 серпня 2004 року по справі за номером № 7/37-04 Відкрите акціонерне товариство «Лебединський завод продтоварів» (42200, Сумська область, м. Лебедин, вул. Карпова, 3; код за ЄДРПОУ 00379672; п/р 260024323 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бабенка Едуарда Вадимовича, ліц. АА № 487826 від 20.05.2003 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Соборна, 29-Д; тел./факс (0542) 601-203).

Господарський суд Кіровоградської області, постановою від 21 вересня 2004 року у справі № 10/35, визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Агрозахист» (код ЄДРПОУ 23677395 юридична адреса: 25006, м. Кіровоград. вул. Маланюка, 1-А) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Салатова С. В., ліцензія АА № 047823 від 19.10.2001 року (м. Кіровоград, вул. К. Маркса 4. корп. 1, тел. (0522)32-05-01).

Господарський суд Житомирської області (10000, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушив справу про банкрутство:

— ПСП «Агросвіт» (вул. Радянська, 1, с. Сусли Новоград-Волинського р-ну, код ЄДРПОУ 30816674, р/р 26001301935340 в Новоград-Волинській філії «Відділенні Промінвестбанку України», МФО 311711);

— ТОВ фірми «Новотрейд» (вул. Радянська, 3, м. Новоград-Волинський, код ЄДРПОУ 20416346, р/р 260050100 в Новоград-Волинській філії АБ «Ажіо», МФО 311465).

Розпорядником майна призначений Дунаєвський Ю. Б. (ліцензія № 250042 від 19.11.2001 р.), вул. Вітрука, 47, кв. 5, м. Житомир.

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 19.07.2004 р. порушено провадження по справі № 13/200-Б про визнання банкрутом Чемеровецького виробничого управління житлово-комунального господарства (31600, Хмельницька обл., смт. Чемерівці, вул. Франка, 5; код 03356097, р/р 260067022 в АППБ «Аваль», м. Хмельницький, МФО 315966).

Розпорядником майна призначено Ковальчук Ірину Іванівну (м. Хмельницький, вул. Театральна, 54, офіс 307, 309; ліцензія АА № 719840 від 23.02.2004 р.).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) від 23.09.2004 р. по справі № 1/72-Б мале підприємство «Лідосервіс» (44130, Волинська обл., Ратнівський р-н, с. Гірники, код ЄДРПОУ 20132755, розрахунковий рахунок відсутній) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором майна призначено представника Ковельської ОДПІ (м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел. (03352) 30756).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 02.09.2004 р., по справі № 25/35 визнав Дочірнє підприємство «Інсіб» Спільного українсько-американського підприємства «Інтервіндоус», товариства з обмеженою відповідальністю (69035, м. Запоріжжя, вул. Лермонтова, 6, кв. 1, код ЄДРПОУ 31376625, р/рахунок 260041320 в ЗОД АППБ «Аваль», МФО 313827) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Серебряков О. В. (ліцензія АА № 249530; 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, 11, тел. 8 (061) 226-06-21, 8 (0612) 12-74-11.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 28.09.04 р. по справі № Б-25/39-04 Спеціалізоване підприємство «Харківліфт» (ЄДРПОУ 30916414, 61002 м. Харків, вул. Іванова, 10, п/р 2600402314788 у КБ «Базис», МФО 351760) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Івлєву Наталію Андріївну (ліц. 250463 від 18.04.02 р.), 61002 м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15, тел. (057) 700-55-97.

Товариство з обмеженою відповідальністю «САВАТОР», зареєстроване Дніпровською районною державною адміністрацією м. Києва від 14.04.2000 р. № 1 067 120 0000 000109, ідентифікаційний код 30862165, ліквідується за рішенням Учасників. Претензії приймаються протягом місяця.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування», м. Дебальцеве, вул. Жовтнева, 84,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування»:1. Бетонні споруди заглибленого складу масел, 1984р, початкова ціна продажу - 50725,00 без ПДВ, гарантійний внесок - 2536,25грн. 2. Верстат горизонтально-розточувальний (2 один.), 1982-1984 р. р., початкова ціна продажу - 37125,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1856,25грн. 3. Будівля майстерні з прибудовою та обладнання, початкова ціна продажу - 60331,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок 3016,55грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті 21 жовтня 2004г. включно. Конкурс відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 22 жовтня 2004г., об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Довідки за телефонами: 304- 77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу № 27/68Б від 29.09.2004 р. про банкрутство КСП «Авангард» 87242, с. Петровське , Старобешевський район Донецька область, розрахунковий рахунок 26009500172001 в Старобешевському АК АПБ, МФО 3344259, ОКПО 00848612.

Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначений Гринько Анатолій Анатолійович (ліцензія № 779155) адреса: 83086, м. Донецьк, вул. Артема, 27, тел.\факс (062) 387-20-66.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Кіровоградської області, постановою від 25 травня 2004 року у справі № 14/127, визнав закрите акціонерне товариство «Украгровнешторгцентр» (код ЄДРПОУ 24712188, юридична адреса: 25013, м. Кіровоград, вул. Глінки, 3) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Салатова С. В., ліцензія АА № 047823 від 19.10.2001 року (м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 4, корп. 1, тел. (0522) 32-05-01).

Рішенням загальних зборів акціонерів які відбулися 3.08-2002 прийнято рішення про ліквідацію дочірнього підприємства «ЕЛЛІН-ТВ» Миколаїв, вул. Електронна, 81. Головою ліквідаційної комісії, обраний П. С. Ісаков.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: м. Миколаїв, вул. Електронна, 81.

В оголошенні від 07.09.04 р. по справі № 33/107Б про банкрутство ВАТ «Донецкнафтопродукт» м. Донецьк, код підприємства за ЄДРПОУ слід читати - 03482028.

Оголошення про порушення справи про банкрутство, надруковане в газеті «Г. У» № 185 (3435) від 5.10.04 р. Чортківської Житлово-експлуатаційної контори (справа № 10/Б-493) та ПП «Пошуково-технічної лабораторії» (справа № 10/Б-491) доповнити таким рядком:

«Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14 А, порушено справу про банкрутство:... » і далі за текстом.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Ухвалою від 25.08.2004 р. порушено справу 15/417-б про банкрутство та введено мораторій щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Інформаційно-сервісна агенція «І-07», код ЄДРПОУ 21581107, п/р № 2600000000068 в АКБ «Правекс - Банк», МФО 321983 (поштова адреса: 01054, м. Київ, вул. Павлівська, 18, кв. 100).

Розпорядник майна Тарасенко Тарас Петрович, ліцензія серії АА № 783074 (адреса: Київська обл., м. Богуслав, вул. Миколаївська, буд. 27, кв. 58).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушено провадження у справі № 43/601 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Кріогенні технології» (03115, м. Київ, вул. Вернадського, 4, код за ЄДРПОУ 25388413, п/р 26004301703 в ГОУ ВАТ «Ощадбанк», МФО 300465). Розпорядником майна призначено Гусара Івана Олексійовича (01030, Київ-30, а/с 29, ліцензія серія АА № 719858 від 04.03.2004 року).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

ПІСЛЯ ВИХІДНИХ

Ох і поярмаркував Ніжин!

На Чернігівщині останнім часом відродилася добра стара традиція ярмаркування. Кожне місто й містечко ніби змагається, у кого це торгово-мистецьке дійство пройде краще, організованіше. Ніжинський Покровський ярмарок — тому приклад.

Центральні вулиці міста минулими вихідними були заповнені концертними майданчиками, виставками квітів, витворів художників, гончарів, вишивальниць, місцевих підприємств. А ще через кожні п'ять кроків — розіграш лотереї, шашлики!

Народний депутат України Іван Плющ під час відкриття ярмарку закликав гостей не ділитися «на своїх» і «не тих», а єднатися заради кращого майбутнього Ніжина, України.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Ніжин Чернігівської області.

На знімках: миттєвості Покровського ярмарку-свята; до ніжинців звертається Микола Гоголь; а ось такі знамениті ніжинські огірочки пропонував гостям ярмарку пенсіонер Михайло Галата.

Фото автора.

Цього дня

12 ЖОВТНЯ

■ 1492 р. Христофор Колумб відкрив Америку. ■ 1923 р. Рішення Раднаркому України про розширення території Києва та встановлення його нових меж. ■ 1924 р. У складі УРСР утворено Молдавську АРСР. ■ 1934 р. Народився Юрій Щербак, письменник і дипломат. ■ 1944 р. Столицю Греції Афіни визволено від німецької окупації. ■ 1969 р. У Львові відкрито Меморіал солдатської слави. ■ 1975 р. Пуск Рівненського заводу великопанельного домобудування.

З висоти журавлиного польоту

(Початок на 1-й стор.).

Неперевершеними у майстерності були чемпіон України з дельтапланеризму Володимир Яковлєв із Світловодська та Віталій Дем'яненко, керівник знам'янського аероклубу «Дельта». Прикметно, що й міські голови Володимир Волков (Світловодськ) та Володимир Джулай (Знам'янка) захоплюються літальними апаратами і відчутно допомогли в організації «небесного дійства».

— Мені шістдесят шостий рік пішов, а жити не можу без дельтаплана, — каже пілот зі Сміли, конструктор-аматор Валерій Шляховий. — Я молодшаю, коли піднімаюсь у небо...

— Ми могли б допомагати у надзвичайних ситуаціях, — прилучився до розмови дельтапланерист, керівник Світловодського дитячого клубу з моделювання Юрій Сап'янов. — Взимку ми показали на Дніпрі, як можна рятувати рибалок з дрейфуючої криги.

Прибули також на свято два екіпажі мотодельтапланеристів зі Словаччини. Хлопці охоче поділилися своїми враженнями:

— Ми вперше в Україні, — сказав Юзеф Саян, — і вражені кількістю ентузіастів. І тутешньою гостинністю. Ми запросили нових друзів побувати на словацьких змаганнях і з нетерпінням чекаємо їх у себе вдома.

Запросили також на гостини і «Голос України». Тож до зустрічі в словацькому небі?..

Лідія ТИТАРЕНКО.

Будинок дільничному — без проблем

НОВИНА

Новий будинок одержав дільничний інспектор села Жовтневе Врадіївського району Юрій Касіянчук. Обслуговує він два села, де мешкають 1600 людей. І хоча вони криміногенністю не вирізняються, можна сподіватися, що ефективність служби дільничного напевно підвищиться. Для благоустрою будинку, що раніше стояв пусткою, місцевий райвідділ міліції відшукав 20 тисяч гривень. Замінили в ньому дах, зробили ремонт і будиночок став як новенький. За словами голови райдержадміністрації Анатолія Бондаренка, цього року з районного бюджету органам внутрішніх справ виділено 42 тисячі гривень. У планах — облаштування ще одного будинку для дільничного в селі Новоселе.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

СПОРТ

Чия нічия?..

Футбол. Чемпіонат світу-2006. Відбірний цикл. Європа. 9 жовтня.

Група 1. Фінляндія—Вірменія. 3:1. Чехія—Румунія. 1:0. Македонія—Нідерланди. 2:2. Фінляндія, Румунія — по 9 очок, Нідерланди, Македонія — по 4, Чехія — 3, Андорра, Вірменія — по 0.

Група 3. Люксембург—Росія. 0:4. Словаччина—Латвія. 4:1. Ліхтенштейн—Португалія. 2:2. Словаччина — 10, Португалія — 7, Естонія — 6, Росія — 4, Латвія — 3, Ліхтенштейн — 1, Люксембург — 0.

Група 4. Кіпр—Фарери. 2:2. Ізраїль—Швейцарія. 2:2. Франція—Ірландія. 0:0. Швейцарія, Ірландія, Франція, Ізраїль — по 5, Кіпр, Фарери — по 1.

Група 5. Шотландія—Норвегія. 0:1. Білорусь—Молдова. 4:0. Словенія—Італія. 1:0. Словенія — 7, Італія — 6, Білорусь, Норвегія — по 4, Шотландія — 1, Молдова — 0.

Група 6. Англія—Уельс. 2:0. Азербайджан—Північна Ірландія. 0:0. Австрія—Польща. 1:3. Англія — 7, Польща — 6, Австрія — 4, Уельс, Азербайджан, Північна Ірландія — по 2.

Група 7. Боснія—Сербія і Чорногорія. 0:0. Іспанія—Бельгія. 2:0. Литва, Сербія і Чорногорія, Іспанія —по 4, Боснія — 2, Бельгія — 1, Сан-Марино — 0.

Група 8. Швеція—Угорщина. 3:0. Мальта—Ісландія. 0:0. Хорватія—Болгарія. 2:2. Хорватія — 7, Швеція — 6, Болгарія — 4, Угорщина — 3, Ісландія, Мальта — по 1.

Група 2. Туреччина—Казахстан. 4:0. Албанія—Данія. 0:2.

Україна—Греція. 1:1. Голи: Шевченко, 49, Цартас, 82.

Україна: Шовковський, Несмачний, Федоров, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Шелаєв (Закарлюка, 87), Гусєв, Воронін (Бєлік, 90+2), Воробей (Гусін, 65). Тренер — Олег Блохін.

Греція: Нікополідіс, Деллас, Капсіс, Стейтардіс, Фіссас (Цартас, 70), Кацураніс, Загоракіс, Басінас (Георгіадіс, 80), Каратуніс, Яннакопулос (Харістеас, 61), Врізас. Тренер — Отто Рехагель.

Попереджено: Шелаєва, 26, Загоракіса, 30.

Арбітр — Мануель Гонсалес (Іспанія).

Київ. НСК «Олімпійський». Дощ. 14 градусів. 60 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Туреччина	1	2	0	5-1	5
Україна	1	2	0	3-2	5
Грузія	1	1	0	3-1	4
Данія	1	1	0	3-1	4
Албанія	1	0	1	2-5	3
Греція	0	2	1	2-3	2
Казахстан	0	0	2	1-6	0

Те, що ми не програли чемпіонові Європи, безперечно, — позитивний момент. Хоча такого непереконливого чемпіона Старого Світу, як оце греки, щось і не пригадати. В усіх церквах Греції мали ставити свічки за нічию своїх футболістів у Києві. Господь та українці їх пожаліли.

Зрозуміло, що німецький герой Еллади Отто Рехагель на старті цього відбірного циклу потрапив у глухий кут. Програш в Албанії, домашня нічия з турками. А ще й поразка на НСК «Олімпійський» в українській столиці стала б зашморгом на його шиї. Адже в Греції не прощають невдач навіть учорашнім тріумфаторам.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Атакує Андрій Шевченко.

Ось чому пан Рехагель так зрадів нічиїй, назвавши підсумок матчу закономірним. «Мої футболісти більше володіли м'ячем. Ми контролювали хід гри. Та господарям вдалося скористатися єдиною нашою помилкою. Цартас виправив її, а тому нічия цілком закономірна».

Але все наближалося до невтішного підсумку для греків. Збірна України мала певну перевагу впродовж усієї зустрічі. Вона повела в рахунку. Шевченко зі штрафного пробив Нікополідіса, як колись росіянина Філімонова. А ще Воробей, Воронін, Русол були ну дуже близькі до успіху.

Олег Блохін після матчу висловив жаль стосовно невикористаних його підопічними моментів. «Ми мали обов'язково забивати другий м'яч, але грекам дивом пощастило врятувати свої ворота. В результаті вони досягли нічиєї, котра більше влаштувала, напевно, все-таки гостей».

Греки лише раз (окрім реалізованого моменту) могли відзначитися, коли Яннокопулос гостро пробив по наших воротах головою. Та Шовковський зіграв надійно і упевнено.

А коли справа наближалася до кінця, арбітр призначив досить спірний штрафний метрів за двадцять п'ять від воріт господарів. Цартас влучив у «мертву зону», тому наш воротар не зміг відвернути небезпеку.

Задовольнив лише результат

Чемпіонат Європи-2006 (U-21). Відбірний цикл. Група 2. Албанія—Данія. 1:2. Туреччина—Казахстан. 1:0.

Україна—Греція. 1:0 (Алієв, 26, з пенальті). Київ. Стадіон «Динамо» ім. В. Лобановського.

Україна: Ширяєв, Романчук, Яценко, Іщенко, Чигринський, Алієв, Пуканич (Ситник, 63), Мілевський, Чеберячко, Воробей (Гуменюк, 86), Самборський.

Данія, Україна — по 6 очок, Грузія, Греція, Туреччина — по 4, Албанія — 1, Казахстан — 0.

Перший матч української «молодіжки» під орудою нового тренера Олексія Михайличенка нічим особливим не запам'ятався. Хіба що потрібним результатом. Діючи невиразно, наші дозволили відверто слабкій команді Греції тримати стадіон у напрузі до останньої миті поєдинку.

Я зовсім не підтримую тих, хто гострими шаблями критики січе сьогодні Артема Мілевського. Багато хто запитує, мовляв, за кого боролися стільки часу? Але не варто поспішати з остаточними висновками і ставити хрест на молодому футболістові. Хоча й неозброєним оком видно, що він терміново потребує психологічної і виховної терапії. Либонь, цей гравець вважає, що робить величезну послугу геть усім лише самою своєю появою на футбольному полі...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775 для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011189. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos